

Naslov originala Diana Palmer FIT FOR A KING

PRONAĐI ISTINU

U ogromnom, mekom krevetu Eli se osećala čudno. Pripadao je Kingstonu Roperu i da nisu bili prijatelji, sasvim sigurno ne bi tako brzo pristala da mu učini tu „malu” uslugu. Umesto ovde, sada bi

ležala u svom krevetu u maloj kući nedaleko od Kingove vile na obali u zalivu Montego.

U toku protekle dve godine Eli je svesno postajala jedini Kingov prijatelj. U početku ga je samo uznemiravala i verovatno nervirala, ali kasnije se rodilo njihovo prijateljstvo. I to je zaista bilo pravo prijateljstvo, razmišljala je okrećući se u krevetu. Jer, Elini roditelji su bili vrlo religiozni i tako razvili jedan deo njene prirode, onaj stvaralački, a fizički je Eli bila još uvek netaknuta devica.

Na Jamajku se vratila toga jutra i radovala se svakom dolasku u malenu kuću na obali mora. Htela je da se preda radu na svojoj novoj kolekciji odeće, a za to je tu imala idealne uslove. Osim toga, već joj je nedostajao King. Ipak, kad ju je nazvao pre sat vremena, nije uspela da se obraduje što ga čuje. Imao je čudnu molbu, ali nije imao vremena za objašnjenja. Odmah je pristala da mu pomogne. No, tada nije imala pojma da King želi da je zatekne u svom krevetu kad se vrati kući. Na brzinu se spremila i došla. Sve vreme je razmišljala o tome pokušavajući da pronađe pravi razlog. Njoj se činilo da King nema neku ozbiljnu vezu, ali je možda nekome hteo da pokaže kako je tobože zauzet. To nije ličilo na Kinga, ali ništa drugo nije joj palo na pamet. Videće ubrzo, zaključila je Eli, privijajući svilenu posteljinu uz telo. Osećala se seksi i poželjno dok ju je mek materijal milovao po telu. Bila je u jednoj od onih spavaćica u kojima nikada ne bi stala pred svoje roditelje. Ponela je i providan negliže koji je takođe bio samo deo njenog intimnog sveta koji nikome nije bio dostupan.

Pred Kingom nema razloga da se ustručava, razmišljala je. On je nikada nije gledao kao ženu i sa njim može da flertuje do mile volje. On to neće ni primetiti. Jer, Eli je pomalo volela da izaziva ljude oko sebe. Bila je otvorena i neki su to pogrešno tumačili. Čim bi to primetila, Eli bi se brzo povukla u svoje carstvo i nastavila da mašta o sebi kao o lepoj, zavodljivoj mladoj ženi koja ume s muškarcima.

Sa Kingom je bilo drugačije. Bili su prijatelji i pred njim nije morala ništa da krije. Ni pred kim drugim ne bi se uopšte pojavila u

toj spavaćici, razmišljala je. Ovako će o-dglumiti svoju ulogu, ako je reč o njoj, a on neće ni primetiti koliko je drugačija nego obično.

Kingston fiofer, razmišljala je i osmeh se pojavio na njenom licu. Bio je biznismen i radio je nešto s naftom i deonicama, koliko je znala. Počeo je gotovo od ničega, ali je vrednim radom i talentom došao do pravog bogatstva. Za razliku od njega, njegov brat po majci, dobio je mnogo od svog oca i grčevito se trudio da bude uspešniji i bolji od Kinga.

Iako su se lepo družili, često razgovarali i razmenjivali mišljenja, Eli nije znala mnogo o Kingovoj porodici. Njegov poiu- brat, Bobi, bio je oženjen i koliko se sećala, King ih je oboje očekivao da dođu u posetu i nekim poslom. O tome joj je pričao pre nego što se vratila kući da završi kolekciju na kojoj je tada radila. Osmeh se pojavio na njenom licu. Ta kolekcija je bila pravi „bum” i vrlo lepo se prodavala.

Eli je bila kreator i njeni modeli su bili vrlo praktični i lepi u isto vreme. Nije bila preskupa i zato je postajala sve omiljeniji modni kreator mladih. Zarađivala je dobro i tako je pre dve godine mogla sebi da priušti malenu kuću u koju je rado dolazila i da se odmori i da radi. Inače je živela u Maja- miju sa svojim roditeljima koji su bili vrlo dobri, samo previše povučeni ljudi. Eli je imala siguran život bez mnogo poteškoća i potresa, a kad je odlučila da moda bude njeno zanimanje, njeni roditelji se nisu bunili. Ulili su u nju toliko svojih strogih moralnih nazora da je bilo svejedno čime će se baviti. Sve bi ona radila predano i svesno.

Eli se još uvek dobro sećala svog dolaska i prvog susreta s Kingom. Tada je bio uzdržan, hladan i previše poslovan. Često se pitala ume li uopšte da se smeje. Bilo je to neposredno pošto je kupila velikog amazonskog papagaja, kojeg nikada nije ni nosila sa ostrva. Zvao se Vorik i kako ju je njegov vlasnik ubeđivao, nije trebalo da ima bilo kakvih problema s njim. No nije bilo baš tako.

Čim je stigla kući, Eli ga je stavila u kavez i pošto je uznemireno leteo po njemu i kreštao sve više, odlučila je da pokrije kavez. No,

kreštanje je postalo još jače i već se pitala šta da radi kad je začula kucanje na vratima.

„Vorik, učuti, molim te!” — molila je pitajući se ko je na vratima. Ptica je nastavila da krešti bez milosti. „Gospode bože!” Možda je njen sused pozvao policiju zbog ometanja mira, pomislila je i pošla da otvori vrata. No, nije bila policija. Bilo je nešto još gore. Bio je to visok, namršten muškarac koji mora da je živeo u vili blizu njene.

„Otvorite ta vrata ili ću pozvati policiju!”

Eli je duboko uzdahnula i otvorila vrata. Nije imalo smisla praviti se da nije kod kuće. Čovek pred njom je izgledao strašno. Bio je ogroman i ljut. Nosio je belu majicu, beli šorts i patike.

Njegova crna kosa bila je malo duža i sjajna, a crne oči na preplanulom licu prodorno su je proučavale. Nosio je lep zlatan lančić oko vrata, a na ruci mu je primetila zlatan sat koji mora da je koštao čitavo bogatstvo. Ispred njega se osećala sitnom kao dete, mada nije bila niskog rasta.

„Da?” — upitala je uz osmeh.

„Šta se to ovde dešava?” — upitao je prilično ljubazno.

„Ne razumem ..

„Čuo sam krike” — rekao je bez dvoumljenja.

„Da, možda, ali. ..”

„Ja sam namerno kupio kuću u mirnom delu, jer volim red i tišinu. Došao sam čak iz Oklahome da bih to našao. Ne volim divlje žurke . . .”

„Ni ja.”

Međutim, na njenu nesreću, Vorik je opet počeo da krešti.

„Zašto ta žena vrišti?” — upitao je ne nameravajući da odustane. „Do đavola, kakvo vi to društvo imate ovde?” — upitao je i bez razmišljanja gurnuo vrata i ušao u kuću.

Eli je uzdahnula i naslonila se na vrata. Prekrstila je ruke, čekajući da neznanac pogleda svaku prostoriju. Dok je išao iz jedne u drugu sobu, čula ga je kako mrmlja nešto o zločinima na ostrvu i nedostatku obzira prema susedima.

Kao da zna da je uzrok svemu, Vorik je počeo da se smeje glasom starijeg čoveka, a onda opet zakreštao poput napadnute žene.

Čovek iz Oklahome opet je bio pred njom s rukama na bokovima. A onda se okrenuo i primetio pokriven kavez.

„Upomoć!” — vikao je Vorik kao žrtva nekog manijaka.

„Ta divlja žurka o kojoj ste govorili je ispod toga. Niste mnogo ni pogrešili” — rekla je Eli.

„Napolje. . . Hoću napolje!” — vikao je Vorik bez prestanka.

Visoki muškarac je bez razmišljanja skinuo pokrivač sa kaveza i Vorik je odmah bio dobre volje.

„Zdravo. Ja sam dobar... Ko si ti?” — upitao je i njen komšija je nekoliko trenutaka samo Ijutito gledao u papagaja koji je gotovo bez greške govorio.

„Pa, to je papagaj . . .”

„Ja sam dobar dečko, a ti si sladak!” — nastavio je Vorik, očito želeći da ga osvoji.

To nije bilo ono što je ona mislila o svom iznenadnom gostu, ali se ipak uzdržala od smeha.

„Šta kažete na papagaja na ražnju?” — upitao je stranac odjednom.

„Ali, ne biste valjda . . . On je samo beba!”

Vorik je ponovo počeo da krešti, kao da je razumeo njen strah za njega. Međutim, stranac se samo okrenuo prema njemu i strogo ga pogledao.

„Sad je dosta. Uši mi nisu osigurane” — rekao je i Eli nije mogla da se ne nasmeje.

„Morate priznati da je divan. Sada mi je jasno zašto je vlasnik morao da ga proda pošto se seli u manju zaradu. Nisam shvatila o čemu je reč sve dok sunce nije počelo da zalazi.”

„Pa zar još ne znate šta treba da uradite kad počne da krešti?”

„Naravno da znam. Treba pokriti kavez. To bi trebalo da bude lek. Tako bar ovaj stručnjak... piše” — rekla je pokazujući na članak u novinama koji je čitala.

„Te novine su nekoliko godina stare” — primetio je.

„Šta ja tu mogu? Novine o pticama nisu baš omiljena literatura na ostrvu. Njegov vlasnik mi je to dao zajedno s njim i kavezom”.

Stranac ju je pogledao, onda pogledao u kavez i Vorika. „Pa, malo krešti, ali je u stvari dobar. Čak će vam dozvoliti i da ga mazite” — rekla je.

„Hoćete li mi pokazati?” — upitao je.

„Pa...” — počela je i prišla kavezu. Nije sad mogla tek tako da se povuče. Pokušala je da pomazi pticu, ali kad se ova naglo okrenula prema njoj, Eli je brzo trгла ruku. „Skoro je možete maziti” — rekla je kao da se brani.

„Možda biste još jednom pokušali?” — izazivao je.

„Ne, hvala. Navikla sam na deset prstiju.”

„U to ne sumnjam. Kog će vam đavola taj papagaj?” — upitao je odjednom i okrenuo se prema njoj.

„Bila sam usamljena” — priznala je i spustila pogled. „Zašto niste uzeli ljubavnika?”

„Uzela? Gde?” — upitala je osećajući da crveni.

„Baš lepo” — rekao je i slab osmeh se pojavio na njegovom licu.

„Ti si lep!” povikao je Vorik oduševljeno.

„Za ime boga!” — otelo mu se.

„Možda je žensko” — rekla je Eli. „Očito mu se vrlo dopadate.”

„Meni se ne dopada način na koji me gleda.”

„Njegov bivši vlasnik obećao mi je da neće gristi . . .” „Naravno” — rekao je i stavio ruku biizu kaveza. Ptica je posegnula za njegovim prstom, ali se on nije povukao. „Ne!” - rekao je strogim glasom i ptica kao da je razumela. Povukla se i nastavila da leti po kavezu. Onda je stranac jednostavno pokrio kavez i Vorik je ćutao.

„Ptica mora da zna ko je gazda, kao i svaka druga životinja. Ne smete povući ruku kad pokuša da vas ugrize. Ako nemate snage da joj pokažete šta je red, a šta nije, biće sve bezobraznija.”

„Čini se da znate dosta o pticama.”

„I sam sam imao papagaja. Poklonio sam ga jednom prijatelju, jer sam previše odsutan.”

„Rekli ste da ste iz Oklahome?”

„Da.” ,

„Ja sam iz Floride” — rekla je s osmehom. „Kreiram ođecu za lanac butika. Mogla bih da vam kreiram lepu haljinu za po kući.”

„Prvo ta ptica, a sad ovo. Ne znam sta je gore... Posle ove žene koja je ovde živel, nadao sam se boljem susedu,” „Žena od koje sam kupila kuću? Šta nije bilo u redu s njom?”

„Volela je naga da se sunča kad sam se ja kupao.”

Eli ga je pogledala setivši se žene! od koje je kupila kuću. Imala je bar pedeset godina, bila je niža od nje, a uz to prilično punačka. Osmeh se pojavio na njenom licu dok je zamišljala ono što je on rekao.

„Ništa nije smešno.”

„Naravno da jeste” — rekla je i nasmejala se. No, on se nije ni nasmešio. Eli se činilo da je preozbiljan i da nema smisla za humor.

„Preda mnom je najmanje tri sata rada pre nego št ću moći da odem na spavanje. Od sada, pokrijte tu pticu kad dođe vreme. Pre ili kasnije, shvatiće poruku. Treba njemu dosta sna. Bar dvanaest sati.”

„Da, gospodine. Hvala, gospodine. Još nešto, gospodine?”

———upitala je Eli prateći ga do vrata.

„Koliko vam je godina?” — upitao je zastaju'ći. Njegov pogled je bio strog i Eli ga je za trenutak pogledala u oči. „Jeste li bar punoletni?”

„U dvadeset i šestoj sam. Ipak, mora da sam bar dvadeset godina mlađa od vas.”

„Meni su trideset i devet!” — rekao je smrknuto. Gledao je s podozrenjem i Eli je bila sigurna da niko s njim ne razgovara na taj način.

„Ali izgledate kao da vam je bar četrdeset i pet. Kladim se da spavate posle .podne, a uvece brojite svoj novac. Imate taj izraz lica, znate. Bogat, ali nesrećan?”

„Prilično sam bogat, ali nisam nesrećan” — rekao je ni sam ne znajući zbog čega uopšte razgovara s tom drskom balavicom.

„Naravno da jeste. Samo vam to još nije jasno. Ali, ne brinite. Ja ću vas spasti. Pošto sam tu, spašću vas vas samog. Za vrlo kratko, bićete drugi čovek.”

„Meni je sasvim dobro ovako. Zato nemojte ništa zamišljati. Ne želim da se menjam, ponajmanje zbog neke mlade, umišljene slikarke na platnu!”

„Ja sam modni kreator!”

„Ne verujem da je to moguće u vašim mladim godinama. Idi u krevet, dete” — rekao je i prvi put je na njegovom licu videla osmeh.

„Pazi da ne staneš na svoju sedu bradu, deko” — rekla je kad je krenuo napolje.

Nije rekao ništa, niti se okrenuo. Samo je mirno sišao do obale.

Tako je počelo njihovo prijateljstvo. Slededih meseci Eli je naučila mnogo o svom susedu, a naročito o njegovom temperamentu. Zvao se Kingston, ali ga je samo ona zvala King. Radio je mnogo i nije voleo druženje sa Amerikancima koji su voleli prijeme s mnogo buke, muzike i pića. Imao je ogromnu kuću, ali nikada nije pozivao veliko društvo i nju. Voleo je da šeta obalom, najčešće sam i Eli je svim srcem želela da mu se pridruži i bar ponekad ga nasmeje. Da nje nije bilo, možda bi se sasvim otuđio od ljudi, razmišljala je. Baš kao što mu je prvog dana rekla, spasla ga je od njega samog.

Iako je bila nepoverljiva prema muškarcima, Eli je Kingu instinktivno verovala. Izgledao je potpuno nezainteresovan za nju kao ženu i tako se pored njega osećala najbolje. On joj je dozvoljavao da zamišlja kako je poželjna osvajačica muških srca i nije joj se podsmevao. U stvari, ponašao se prema njoj kao prema devojčici kojoj je potrebno još mnogo brige i ljubavi. To joj je potpuno odgovaralo. Jer, još davno je zaključila da joj neće biti lako u

modernom svetu od kojeg su je roditelji čuvali. Ona jednostavno nije mogla da natera sebe ni da pomisli na to da bi spavala s muškarcem samo zato što je to moderno. Pošto je većina njenih osvajača odmah osetila o čemu je reč, brzo bi odustali. Nikad nije vodila svoje udvarače kući.. . Bar ne više.

Kad joj je bilo dvadeset godina, upoznala je privlačnog mladića kojeg je odvela kući. Upoznala ga je s majkom i ocem i nikada ga više nije videla.

Osim što su bili vrlo strogih, moralnih i religioznih normi, njeni roditelji su bili divni. Imali su svoje hobije i znali da razgovaraju o svemu i svačemu. Eli ih je volela i cenila, ali je dobro znala da su u odnosu na druge pomalo čudni. Kad je konačno shvatila kakva je, Eli više nije ni razmišljala o suprotnom polu i seksu. Pomirila se s tim da će umreti kao devica.

Iako je to bilo pomalo čudno, ona je bila ta koja se približila Kingu. Zelela je društvo, a približavala mu se pod izgovorom da je ono njemu potrebno. Način koji je odabrala bio je prilično čudan. Ostavljala mu je kratke poruke pred vratima, ispod kamena na kojem je najradije razmišljao, pored kola. Bile su to poruke koje su ga verovatno čak i ljutile, razmišljala je. „Usamljen čovek postaje čudak”, ili „Sunčanica nije bezopasna stvar” i tako dalje. Činila je to nekoliko meseci i kad je konačno svratio da joj kaže da prestane, dočekala ga je s izvrsnim ručkom. Bila je to poslednja kap i više nije mogao da je ignoriše. Posle toga, dolazio je bar jednom nedelino, a ponekad su zajedno gledali zalazak sunca, šetali i razgovarali.

Iako je sama tražila njegovo društvo, u početku je bila pomalo rezervisana. Kad je otkrila da je on ni ne primećuje kao ženu i da je neće odvesti u prvi raspoloživi krevet, Eli se potpuno opustila.

Postali su prijatelji. Kad se morala vratiti zbog posla, prihvatio je da se brine o Voriku. Na njeno zadovoljstvo, bio je dobar prema njemu. Kad je bio odsutan nekoliko dana zbog posla, čak bi našao ženu koja bi vodila računa o kući i o ptici. Prema svima je bio

pomalo grub, ali pravičan, primećivala je, ali prema njoj je uvek bio tolerantan i strpljiv za njene ideje.

Jedino što ju je zbunjivalo kad je King bio u pitanju bio je njegov ljubavni život. Bio je vrlo privlačan i fizički gotovo savršen. U njegovim godinama očekivalo bi se da bude oženjen i razmišlja o deci. Izlazio je s nekim ženama povremeno, ali Eli nikada nije videla da bi ijedu doveo kući. Iako sama bez ikakvog seksualnog iskustva, Eli je znala da je to vrlo neobično. Jednom je čak skupila dovoljno snage da ga pita nešto o tome, ali njegovo se lice smrklo i nije odgovorio ništa. Nije se usudila da ga više upita bilo šta slično.

Iako su se dobro znali, Eli je laknulo kad je uvidela da ne namerava da joj se udvara. Iza nje je bio pokušaj da uđe u jedno društvo u kojem joj se jedan pripit mladić počeo udvarati i bila je presrećna kad se bez ikakvih većih trauma vratila kući. Nije se čak usudila bilo šta da soominje svojim roditeljima, koji bi se samo još više zabrinuli. Međutim, od tada je bila vrlo obazriva i dobro pazila s kim izlazi.

Sada, dok je ležala u Kingovom krevetu, bila je srećna što njem roditelji ne mogu da saznaju ništa o tome. Kad bi je videli. . . Odjednom se nasmejala, setivši se kakvi su. Ne bi se u stvari uplašili. Verovatno bi je upitali u čemu je šala.

Okrenula se još jednom i sklopila oči. I sama se pitala u čemu je šala. King će joj posle svega ipak dugovati jednu lepu večeru za tu neobičnu uslugu, zaključila je.

A onda je čula otvaranje vrata i glasove. Kingov dubok glas odmah je prepoznala. Šta sad, upitala se uspravljajući se na krevetu. Nekoliko trenutaka kasnije čula je korake i vrata su se otvorila. Eli je ugledala Kinga i najlepšu crnku koju je ikada videla.

Na ženinom licu ugledala je zaprepašćenje, a na Kingovom nešto slično olakšanju. Ipak, nije bila sigurna da poznaje taj izraz njegovog lica. Ono što ju je najviše zbunilo, bila je činjenica da je želeo da pobegne od lepe crнке, a, u stvari, bilo je očito da ga je silno privlačila.

——Pa. zdravo, mili — rekla je uz osmeh. Onda je kao nemarno malo povukla pokrivač preko polugolog tela. — Bila sam zaspala — rekla je, očekujući crnkinu reakciju.

*

A reakcija je došla brzo. Lepa žena stajala je kraj Kinga kao skamenjena. Gledala je u Eli s nevericom, kao da ne može da se odluči šta da joj kaže.

——Izvinite me . . .

——Nisam očekivao da ću te zateći, Eli — rekao je King s osmehom koji je sigurno bio namešten.

——Žao mi je ako sam zloupotrebila gostoprimstvo — rekla je Eli potpuno se uživjavajući u ulogu. Pospano je sklopila oči, a njen glas je bio nekako mazan.

——Nemoj biti smešna — rekao je King. — Nema razloga da ne ostaneš ako ti se ostaje. Bes, imaš li nešto protiv. .. Na kraju hodnika ima još jedno kupatilo — uputio je. — Za goste - dodao je King uz osmeh.

——Da, naravno. Iskoristiću to — rekla je Bes pomalo nesigurnim glasom. — Izvinite me — rekla je bacivši pogled prema Eli. Onda se okrenula i gotovo potrčala hodnikom.

King je zatvorio vrata, naslonio se na njih i bezizražajno pogledao u Eli. Nije bila sigurna da je uopšte vidi.

Ustala je, ne mareći za svoju spavaćicu koja je otkrivala više nego sakrivala. I tako je nije primećivao, pomislila je. Onda je stala ispred njega, kao da očekuje neko objašnjenje.

——U redu, zašto mi ne kažeš o čemu je reč? Ja umem i da slušam, a čini mi se da ti ovog časa silno treba prijatelj

——To je Bes - rekao je spustivši pogled na njeno lice. - Žena moga brata. I on će stići za oko sat vremena — dodao je. - Još uvek je na poslovnom sastanku.

Eli se setila da je spominjao Bobija i Bes, ali je dobro je znala da joj nikad nije mnogo rekao o njima. Sada joj se činilo da zna zbog čega.

——Ako sam dobro razumela razlog mog dolaska u tvoj krevet, ti joj se dopadaš ...

——Nije sve tako jednostavno — rekao je.

——Zašto mi ne kažeš u čemu je stvar, King? — upitala je tiho.

——Pa, mogao bih... Došli su još prošlog meseca, jer se Bobi bori da dobije posao na kompleksu hotela. Mnogo je radio i Bes je bila usamljena. Umesto da se vrati u Oklahamu, tražila je moje društvo. Međutim, pre nekoliko večeri stvari su postale ozbiljne. Tako sam počeo da se hvatam za slamku i rekao sam joj da smo nas dvoje ljubavnici. Da mi nisi javila da dolaziš, još bih biou neperilici. Pošto sam znao da ćeš doći, odlučio sam da dovedem Bes da te zatekne tu. Znam da nije fer, da je ovo situacija koja samo kompromituje, ali...

——Šteta što me niste zatekli sasvim nagu — završila je Eli umesto njega. Onda se nasmejala, pokušavajući da ga oraspoloži.

— Zamisli. Predivna ja u tvom još lepšem krevetu... Taj prizor nikad ne bih zaboravila.

Umesto da se ne nasmeje, King je imao sliku pred očima. Tek tada je shvatio da o Eli nikada nije razmišljao kao o ženi. Bila je tako mlada, naivna i puna poverenja. Bila mu je kao mlađa sestra. Ali sada, dok ga je gledala svojim plavim očima, s kosom rasutom kao zlato, izgledala je seksi i poželjno. Nešto nije u redu, pomislio je. Mora da stari, a njegove žlezde jače rade. Ili to, ili Bes utiče na njega. Kad je uhvatio Eli za ramena, tek tada je shvatio da je to bila greška. Njena koža je bila meka i topla pod njegovim prstima. Hteo to da prizna ili ne, prijao mu je taj dodir.

——Mislim da je i ovo bilo dovoljno... za sada — rekao je.

——Kako bi bilo da nam se pridružiš da popijemo nešto? Nećemo dugo. Sat... dva. Bar dok Bobi ne stigne?

——Naravno. Čemu bi drugom služili prijatelji? King, da li je ona zaljubljena u tebe? — upitala je odjednom. Oduvek je bila previše otvorena.

——Ne znam da li uopšte zna, Eli — rekao je tihim glasom.

——Usamljena je i dosadno joj je. Osim toga, možda ju je malo i strah. Bobi je previše ostavlja samu. Nisam siguran da li je zanimam ili je to samo način da Bobija napravi ljubomornim.

U stvari, plašio se da će Bes zaista početi da se interesuje za njega, a i ovako je imao dovoljno problema da se bori protiv želje da je uzme. No, to nije priznao Eli.

Oduvek je Bes bila njegova slaba tačka, razmišljao je. Malo ljudi je znalo toliko o njoj koliko je on znao. Bila je iz prilično siromašne porodice, a otac joj je bio pijanica. Nije imala ni pristojnu haljinu kad je Bobi doveo kući i objavio da će se venčati. Čim je video, zavoleo je lepu crnokosu ženu. Ta nežna ljubav trajala je već deset godina. Sada je bilo teško odlučiti da li je ovo samo bratska ljubav prema njoj ili nešto više. Sve do sada, Bes ga ničim nije ohrabrila.

——Da li je među vama ikada bilo nešto više? Možda pre nego što se udala za Bobija? — upitala je Eli.

——Imala je samo osamnaest godina kad se udala za njega. U stvari, bili su isto godišće. Već tada sam bio, i ostao, jedanaest godina stariji. Uostalom, Bobi je prvi imao šansu. U to vreme bili su vrlo bliski. Bobi je mnogo radio da bi stigao do vrha. Obogatio se i sada želi da održi taj visok nivo na koji je navikao. Ponekad mi se čini da tako mnogo radi, jer se plaši da bi ga Bes ostavila kad bi bili siromašniji. A pošto je tako mnogo ostavlja samu, ona misli da mu više nije stalo do nje.

——Kakva zbrka!

——Da... A pitaj me ko je usred svega? Svih deset godina to nije bio loš brak, ali je tada bilo dovoljno novca. Jednom je Bes u šali rekla da bi ga ostavila kad bi izgubili taj novac. Rekla je da joj više ne pada na pamet da bude siromašna. Mislim da zapravo nije mislila da bi ga ostavila, ali Bobi se toga ipak plaši. Sve manje razgovaraju i

kad su došli, Bes se okrenula meni... U početku sam mislio da želi samo da opet dobije više pažnje, ali stvari su počele da se komplikuju. Oduvek me je naročito privlačila, a ja sam samo eovek od krvi i mesa. No, ne želim bilo koga da povredim. Zato sam te zamolio za ovu uslugu.

———Koja uopšte nije mala — podsetila ga je.

———Pa, imaš pravo. Da ne zaboravim, bila si kod Kuće nekoliko meseci, jer smo se malo posvađali. Ali sada je sve to iza nas i stvar između nas je ozbiljna.

———Naravno. Ludi smo jedno za drugim.

———Tačno. Ne možemo jedno bez drugoga.

———Baš lepo... A kako da joj objasnimo za moje roditelje i ovu ludost u koju sam nepromišljeno ušla?

———Da joj nisi spomenula svoje roditelje, za ime boga! Bar ne ono što bi nas moglo odati.

———Nadam se da me neće baš toliko ispitivati — rekla je i uzdahnula.

———Pokušaću da te ne ostavljam nasamo s njom, ali mi moraš pomoći. Bobi i ja smo sada u boljim odnosima nego pre i ne bih mogao da mu učinim ništa nažao. Naročito ne da posegnem za onim što mu je najvažnije u životu.

———U redu. Ja znam svojai ulogu. Ali moram se vratiti kući za tri nedelje, najkasnije. Nadam se da će do tada biti sigurna da nas vezuje najveća ljubav na svetu.

———Oni bi trebalo da se vrate kući za nekoliko dana. Možda i sutra... Da nije tako, ne znam kako bih dalje podneo ovo mučenje. Dobro je što sam video da si tu pre nego što smo izašli...

———Baš imaš sreće. Nisam mislila da ću doći bar još dve nedelje, ali sam se konačno predomisllila.

———Do tada, ko zna šta bi se gve desilo — rekao je ozbiljnim glasom.

———Sada ne moraš više brinuti. Ja sam tu da te spasem.

——Ne moraš da praviš od toga još veću stvar nego što jeste. Dovoljno je da me držiš za ruku — prekorio je,

——Onu na kojoj nosiš zlatni sat? Pazi da ti ga ne ukradem.

Ja još nisam bogata.

——Ima vremena. Bićeš. Nego, oblači se već jednom! Sa- čekaću te.

——Zašto si tako nervozan? Neću dozvoliti da ti skine dlaku s glave! — šalila se pokušavajući da svemu da notu humora.

——Dobra si ti devojka — rekao je obzirljnim glasom.

——Tako? Hvala. Ni ti nisi loš — rekla je i uzevši odeću krenula u kupatilo.

——Zar se ne možeš obući preda mnom? — upitao je iznenada.

——Ne — priznala je uz slab osmeh. — Nisam baš tako slobodna kakvom se možda činim. Nikada se ranije nisam ni pred kim skinula, osim pred našim kućnim lekarom.

— Nikad?

——Nikad — rekla je, znajući šta mu na taj način saopštava. Nikada o tome nisu pričali i sada joj je pomalo bilo neprijatno što mu otkriva o sebi tako mnogo.

Bio je zabezeknut. Mislilo je da je patila zbog neke stare ljubavi i da se zato ne viđa ni sa kim. Zato nikad nije postavljao pitanja. Nije mu palo na pamet da bi mogla da bude još uvek nevina.

——Zašto? — upitao je konačno. — Zar se nešto desilo?

——Moj otac je sveštenik, ne zaboravi. Moja majka mu je pomagala u radu u Brazilu kad sam odrastala. Možeš da zamisliš u kakvoj sam atmosferi odrasla.

Proteklih nekoliko minuta saznao je o njoj više nego za dve protekle godine. Tek tada ju je pogledao kao muškarac lepu ženu. Imala je divnu plavu kosu, okrugle grudi i uske kukove. Duge noge bile su potamnele od sunca i Kingu se činilo da i nju i njeno telo vidi prvi put. Bila je lepa ...

——Nije čudo — promrmljao je.

——Šta to? — upitala je.

——Pa, nikad nisam, ni pomislio da si još nevina... Ne ponašaj se tako — rekao je. — Ipak . . .

—— Kako se to device ponašaju? — prekinula ga je. — Treba li da sede na ivici vulkana spremne da skoče? — upitala je Eli.

I pored ozbiljne situacije, King se nasmejao. U stvari, pored Eli smeja se više nego pre. No, njegov život nije bio lak i to što nema naviku da se raduje i smeje, nije nikakvo čudo. Kingov otac je bio Indijanac iz plemena Apača. Između dva sveta, oduvek je pokušavao da nađe svoje pravo mesto. No, većina ljudi nije ni znala za njegovo poreklo, a ni to da su Bobi i on imali različite očeve. Zaljubljeni Indijanac oženio se lepom plavokosom ženom na koju je Bobi mnogo ličio. Želeo je da joj pomogne u svemu i da dostigne nivo u društvu za kojim je stremila. Međutim, kad mu je dosadilo da ide na prijeme i koktele, jednostavno je nestao i niko ga više nije video. Njegova majka se preudala i rodio se Bobi. Kingu je trebalo mnogo nežnosti i pažnje, ali u vreme njegovog sazrevanja nije ih bilo dovoljno. Kada je gledao unazad, činilo mu se da se celog života za nešto morao boriti. I sada se još borio . . .

——Tako se retko smeješ — primetila je Eli i prekinula ga u razmišljanju.

——S tobom to nije tako retko — rekao je i nasmešio se.

——Idi oblači se, ja ću te sačekati.

Nekoliko trenutaka ga je gledala proučavajući njegov izraz lica. Mora da iza svega ima još nešto, ne samo Bes, razmišljala je. Možda ga je mučilo njegovo poreklo. O tome nikada nije hteo da priča. Rekao joj je u nekoliko rečenica i to je bilo sve. Bio je prava zagonetka ponekad. Nasmešila se i poslušala ga. Obukla je jednu od svojih kreacija s pantalonama, prošla četkom kroz svetlu, dugu kosu i potražila ruž za usne. Mora da je u torbici na stolu kraj kreveta, setila se i pošla u sobu.

——Baš lepo ... Nisam ga ni ponela — rekla je pretraživši tašnu.

——Šta to?

——Ruž za usne . . .

——Žao mi je što ti ne mogu pomoći. Ne koristim tako nešto. Ali, zar ti je to neophodno? — upitao je paleći cigaretu. Nije mnogo pušio, ali večeras je bio uznemiren.

——Bes će sigurno primetiti ako ne pokušam da izgledam najlepše što mogu.

——I da imaš ruž na usnama, zar ne bi . bilo normalno da ti ga do sada poljupcima skinem?

Za trenutak je Elino srce zastalo. Gledao je tako čudno da je odjednom postala svesna da u njoj sada gleda ženu.

——Ne bismo smeli da dozvolimo da nas dugo čeka — rekla je. Prvi put je pored njega bila nervozna i to ju je zbunjivalo.

Međutim, umesto da krenu, King je pošao prema njoj i za tili čas je bila u njegovom naručju.

——Šta to radiš? — upitala je nervozno.

——Zar misliš da želim da Bes primeti da među nama ništa nije bilo? Izgledaš lepo, ali suviše nevino . . .

——Dobro, šta kažeš na ovo? — upitala je i žurno prošla prstima kroz kosu.

——Nije dovoljno — rekao je zatresavši glavom. Njegov pogled zadržao se na njenim usnama i King se prvi put upitao kako bi bilo poljubiti je.

——Sad je dosta... ja nisam na jelovniku — požurila je da sve okrene na šalu.

——Zar me se bojiš? — upitao je odjednom. Njegov glas je bio dubok i drugačiji od onog na koji je Eli navikla.

——Nismo se dogovorili. . . Neću ti dozvoliti da me istinski iskoristiš — rekla je ozbiljnim glasom. — Neću da budem zamena za Bes, King.

——Ne sećam se da sam tako nešto uopšte tražio — rekao je i nasmejao se. Onda je naglo pustio.

——Dobro. Sve dok je ovo samo predstava, biće sve u redu

——rekla je još uvek osećajući da joj kolena klecaju od njegove blizine. — Liči li Bobi imalo na tebe? — upitala je da promeni temu.

— Još ga nikad nisam videla. Oni su uvek u Oklahomi kad sam ja tu.

——Ne ličimo baš mnogo. Uostalom, sad ćeš ga videti.

——Nemoj toliko da brineš — rekla je iskrenim glasom. — Uskoro će otići i tvoj život će se nastaviti po starom.

——Mrzim što sam u ovoj situaciji — rekao je zlovoljno.

— Zar joj tvoj brat ne poklanja nimalo pažnje?

——On uvek želi da bude bolji... da se takmiči. Mislim da mu čak nije bilo drago ni to kad je njegov otac nama obojici ostavio deo svog kapitala posle smrti. Oduvek je želeo da bude bolji od mene. No, to mu nikako ne poiazi za rukom... Mlađi je, uostalom. Čini mi se da je sad odlučio da me stigne ili da se uništi od rada. Na žalost, Bes je zbog toga previše sama.

——Imaju li dece?

——Bobi je hteo da čekaju dok ne budu sasvim dobro stajali — rekao je s grimasom na licu.

——Zar još uvek ne stoje dobro?

——Stoje ... jako dobro. No, čini mi se da su se sad navikli na život na visokoj nozi. Bes ima nakit, bunde, sportska kola. .. ali bi to sve moglo da ode brzo, kako je i došlo. Toga se Bobi plaši. Možda za to i ima razloga. Ovaj projekat bi mogao da bude presudan za njih. Mogao bi da dobije mnogo, ali ako se to ne desi, takođe će mnogo i da izgubi. Mislim da on to dobro zna ...

Eli nije rekla ništa, ali joj je bilo žao Bes. Ni jednoj ženi nije lako da živi s nekim ko je gotovo i ne primećuje.

——Razgovor neće resiti problem — rekao je King. — Nadam se da ti ne smeta što ćeš mi učiniti sve ovo — rekao je s nadom.

——Ne, ne smeta mi. Oduvek sam htela da se oprobam kao glumica — rekla je šaljivo.

——Ti si pravo čudo — rekao je i uzdahnuo. — Ponekad si prava zagonetka, Eli. Ipak, pomalo me čudi da nijedan mladić do sad nije uspeo da te zavede.

——Većina mladića ne mari za kćerke misionara — priznala je. — Jednom sam čak bila u nevolji, jer sam branila svoje roditelje. Moj ponos je bio pogođen i istrajala sam...

——Kako to da si onda još uvek nevinna?

——Zato što se čovek ne može promeniti preko noći. Naročito ne onaj ko je dvadeset i pet godina dobijao jednu vrstu vaspitanja. No, kad bih i jednom čoveku dozvolila da me zavede, volela bih da bude poput tebe.

King je iznenađeno pogledao. Nije mogao da se seti ničega što bi joj na to mogao reći. Bio je šokiran.

——Izvini. Nisam mislila da budem neprijatna — rekla je EH videvši njegov izraz lica. Nije mogla da zaključi šta je mislio. — Htela sam samo da kažem da si ti izuzetna osoba. Znam da nikada ne bi povredio nijednu ženu, niti da bi o sebi mislio kao o osvajaču. Osim toga, čini mi se da si već zaboravio o seksu toliko koliko ja još nisam stigla ni da naučim — dodala je zadirkujući ga. Tema je bila preozbiljna i htela je da je bezbolna promeni.

——Možda — rekao je i uzeo je za ruke. — Bolje da izađemo.

——Da — složila se, svesna njegovog toplog dodira. Bila je svesna da neprestano gleda u njegove usne. Bile su lepe i poželjne.

Zastao je i pogladio je po kosi. Njegov pogled takođe nije napuštao njeno lice. Kad je dodirnuo, osetio je da je zadrhtala od njegovog dodira. Kroz tanku tkaninu nazirale su se njene tople grudi i King je odjednom poželeo da ih dodirne. Njene poluotvorene usne bile su pravi izazov.

Volela bih kad me ne bi tako gledao — rekla je tihim glasom. — Osećam se ... čudno — priznala je.

——Misliš, osećaš se čudno kad gledam tvoje grudi? — upitao je i ona ga je iznenađeno pogledala. Nikada tako s njom nije razgovarao i sada mu je bilo žao zbog toga. Šta mi je, uostalom? Ovo je Eli, njegova prijateljica. Uzdahnuo je, pitajući se kako to da do sada nije primećivao njenu lepotu.

Nisam tako mislio — rekao je. Onda se okrenuo od nje i zapalio još jednu cigaretu. — Nalazim se u opasnoj situaciji. Mora da sam uzrujaniji nego što sam mislio. Hajdemo, vreme je.

——U redu — pristala je. Da li je pio, upitala se. Zašto se tako čudno ponaša? Mora da je sve zbog Bes. On gleda nju, a vidi Bes. Nema razloga za zabrinutost, zaključila je.

——Jesi li siguran da želiš da nastavimo s ovim? — upitao je.

——Naravno.

——Lepo, hajde da vidimo kakav smo glumački par . . .

——O, Kingstone! Ti si tako seksi! — rekla je kao da želi da se uživi u svoju ulogu.

——Eli, prekini s tim! Trebalo bi da ubediš nju, a ne mene!

——Pokušaću, obećavam. Kreni, ja sam uz tebe.

Bes je sedela na ivici sofe i gledala prema vratima odakle su izašli. Njene zelene oči prodorno su ih pratile.

——Nisam znala da Kingston ima . . . devojku — rekla je. — Rekao mi je da ste se posvađali i da si se ti vratila u Floridu

——rekla je pomalo neprijatnim tonom. — Čini mi se da se stvar sada izgleda?

——Da, na najlepši mogući način, zar ne, dragi? — uoHala je Eli pogledavši ga uz osmeh.

——Pa, da... — rekao je izbegavši Besin pogled.

——Gde živiš na Floridi? — upitala je Bes. Eli je odgovaralo što ne persiraju jedna drugoj, ali se ipak nije mogla oteti utisku da nije pravo što su nepošteni prema toj ženi koja očito nije srećna.

——U Majamiju, veći deo godine — odgovorila je Eli uz osmeh. — Ti si udata za Kingovog brata — rekla je, kao da je to u stvari pitanje.

——Da. Ja sam Bobijeva žena — rekla je Bes i pogledala u piće koje je usula u čašu.

——Ti si lepaaa! — povikao je Vorik i Bes se za trenutak nasmejala.

——A ti si laskavac! — rekla je gledajući u pticu.

Bes i nije tako loša, zaključila je Eli. Bar voli papagaje.

——On voli žene, ali je u stvari, zaljubljen u Kinga — objasnila je.— Kad ga odvedem kući, tuguje za njim.

——On je tvoj? — upitala je Bes.

——Da, ostaje kod Kinga kad nisam tu, a vratila sam se tek jutros.

——Hoćeš li da popiješ nešto? — upitao je King.

——Da, hvala — rekla je. Na njegovom licu primetila je zabrinutost. Mora da se plašio da će se nekako odati. — Imaš li ti nekog ljubimca, Bes? — upitala je.

——Ne, ni ljubimce, ni dece — rekla je Bes pomalo hladno. Onda se nasmejala i njen osmeh je bio nekako prazan. — Nikoga. Samo Bobi i ja ... naravno, kad je kod kuće.

——Težak trenutak, Bes — rekao je King. — Ako Bobi ne uspe da dobije ovaj projekat, moraćeš da se odrekneš svojih dijamanta.

——Nisam se zbog njih ni udala za njega, mada nisam sigurna da bi mi poverovao da je tako — rekla je Bes tužno. — Sećaš li se kako je nekad bilo, Kingstone? — upitala je s tugom u očima. — Bobi i ja smo izlazili i sate provodili u zabavnom parku. Ponekad bi i ti išao sa nama i satima bismo se vozili...

——Nije pametno razmišljati o prošlosti — rekao je King i pružio votku sa tonikom Eli.

—— Nije pametno razmišljati ni o budućnosti — rekla je Bes s gorčinom. — Sama sedim po hotelskim sobama... ili isto tako sama sedim kod kuće. Pravo je čudo što se jos nisam odala alkoholu.

—— Imate li neki posao ili neki hobi? — upitala je Eli bez razmišljanja. No, Bes ju je iznenađeno pogledala. — Izvini, nisam htela da to zvuči kao kritika. Htela sam samo da kažem da ti ne bi bilo tako dosadno kad bi imala neke svoje obaveze ... ili bar hobi.

——Ne znam baš ništa da radim — priznala je Bes. — Udala sam se odmah posle škole... pa nisam ni naučila ništa... sem kako da budem žena.

——Svi možemo nečim da se bavimo — rekla je Eli s toplinom.
— Da slikamo, pišemo ili sviramo neki instrument...

——Nekad sam svirala klavir — rekla je Bes i spustila pogled na svoje ruke. — Nisam bila loša. Ali Bobiju je smetalo kad sam vežbala.

——Ja sam uvek želela da naučim da sviram klavir — priznate je Eli.

——Ti kreiraš odeću, zar ne? — upitate je Bes sa zanimanjem.
— Jesi li sama kreirate to što je na tebi?

——Da, dopada li ti se? — upitala je veselo. — Moji roditelji to još nisu videli. .. Oni bi. .. — počela je, ali onda zastala. — Bili bi oduševljeni — rekla je na kraju.

——Naravno da bi bilo — požurio je King da joj pomogne.

——Znaš kako se ponose tobom.

——Čime se bave? — upitate je Bes i Eli se ugrizla za usnu.

——Oni su... pa, uglavnom se interesuju za istoriju — rekla je na kraju.

——Zanimljivo — rekla je Bes i bacite pogled na sat. — Bobi kasni — rekla je mirnim glasom, kao da se dosađuje. — Još jedan sastanak koji je trajao duže nego što je očekivao. Bar tako on kaže. Šteta što nisam kofer, pa da me baci negde u ugao dok mu ne zatrebam.

——Ovo su teška vremena, Bes. Pregovori nekada traju satima — pokušao je King još jednom. — Jamajka je mesto kojem je preko potrebno ulaganje u hotele i ako Bobijev projekat bude prihvaćen, zaposliće se mnogi ljudi koji su sada bez posla. Dakle, radi se o velikom poslu od kojeg zavisi mnogo toga. Takve stvari se ne mogu urediti preko noći.

——Sve to traje već mesecima — primetila je Bes.

——Ali će uskoro biti rezultata i ti ćeš se vratiti u Oklahoma-Siti.

——Da, pretpostavljam da hoću — rekla je podigavši pogled prema njemu. — Putovanje kojem bi još trebalo da se radujem

——rekla je s gorčinom. — Umesto da gledam u hotelske zidove, gledaću u svoje. Ti nas tako retko posećuješ, Kingstone — prebacila mu je mazno. — Veći deo godine provodiš ovde.

——Ja volim da boravim na Jamajci — rekao je zadovoljno.

——Mnogo.

——Molim još jedno piće — rekla je Bes i pružite mu svoju čašu.

— Mislim da si već dosta popila večeras, Bes — rekao je uzevši njenu čašu i spustivši je na sto. Ona je samo nemoćno spustite pogled na ruke u krilu.

Eli je pokušavala da se seti kako bi mogla da ih oraspoloži, kad .su se začula kola pred kućom.

——Sigurno je Bob — rekla je Bes nimalo srećna zbog toga što je stigao. King je pošao u susret bratu, a Eli se zagledate u Bes.

——Kakav je Bobi? —■ upitala je tihim glasom.

——Bobi? — ponovite je iznenađena pitanjem. — On je ... biznismen. Ne liči na Kingstona, mada su braća po majci. Kingstonov otac je bio Indijanac.

——Da, znam — rekla je Eli kroz osmeh. — Lepa si —• dodate je.

—— A ti si vrlo iskrena.

——Tako ne moram da smišljam teži. Kako ste se ti i Bobi upoznali?

——Tako brzo menjaš temu razgovora — rekla je Bes i nasmejala se. — Bobi je igrao fudbal, a ja sam vodite grupu navijača na terenu.

——King kaže da ste u braku već deset godina, a nemate dece. Zar ne želiš decu?

——Bobi nikad nema vremena ni za mene — rekla je Bes i duboko uzdahnula. — Ili je u kancelariji, ili s nekim priča telefonom. Nisam mislite da će biti tako .. . Mislite sam . . . Nije važno. Ko još hoće decu? — upitala je izbegavajući Elin pogled.

——Ona samo komplikuju život odraslih. Ipak, volela bih da nastavim da vežbam sviranje na klaviru — rekla je odjednom. — No, moje vežbanje bi smetalo Bobiju kad radi kod kuće.

——Tužno — primetila je Eli. — Mislim da svakoj ženi treba način da se ispuni da bi bila srećna, baš kao što je to potrebno muškarcu.

——Malo sam se trgla kad si me pitate šta radim — rekla je Bes. — Nikad nisam ni pomislila da bih mogla nešto da radim . . .

Eli je začula glasove i laknulo joj je. Nije bilo lako raditi ono što se očekivalo od nje. Možda nije trebalo ništa da joj znači da je King u opasnosti da se zaljubi u Bes, ali ipak jeste. Značilo joj je više nego što je mislila.

——Koliko ste... ti i Kingston zajedno? — upitala je Bes i Eli se učinilo s bolom u glasu.

——Pa... — počela je ne znajući šta da kaže, ali tad su King i Bobi ušli i prekinuli njihov razgovor.

——Stigao si. Konačno! — rekla je Bes s dosadom. — Jesi li dobio ono što si želeo? — upitala je pomalo dvosmislen i Eli se upitala da ne misli kako je Bobi možda vara. O tome joj King ništa nije rekao ...

——Naravno — odgovorio je Bobi.

Nije ličio na svog polubrata, zaključila je Eli. Imao je plavu kosu i svetle oči. Osim toga, bio je visok i lepo građen. Iako je bio privlačan muškarac, Eli je primetila umor na njegovom licu. Bio je premoren i učinilo joj se da to nije slučaj samo večeras.

——Moj brat, a tvoj muž napravio je dobar potez, Bes — rekao je King ponosno. — Mislim da ćeš ipak biti vrlo bogata žena.

——Baš lepo — rekla je nemarno. — Moraću odmah da odem da kupim jednog jaguara.

——Onda će ti trebati i prilično jak kavez i dobre rukavice — rekla je Eli.

Kavez? Rukavice? — upitala je Bes ne shvatajući.

——Mislím da si pogrešno razumela — rekao je Bobi okrenu'vši se Eli, ali se uz to slatko nasmejao. — Ona neće malog jaguara, već bundu — objasnio je.

——Tako ... Sad mi je jasno — rekla je Eli srećna što je uspela da ga nasmeje. Izgledao je mnogo mlađi kad se smejaó.

——Bolje đa pripaziš na nju — rekao je King. — Ima čudan smisao za šalu, a i brzo shvata stvari.

——Hvala na komplimentu, ako je to bio kompliment —• rekla je Eli kroz smeh.

——Ti mora da si Eli — rekao je Bobi konačno se malo uozbiljivši. — Kingston mi je mnogo pričao o tebi proteklih nekoliko godina, tako da mi se čini da te već dugo poznajem. Reci, kako uspevaš da ostaneš pored njega?

——Pa, to nije tako teško — rekla je bacivši pogled prema Kingu. U stvari, bilo joj je iskreno drago što je pričao o njoj svom bratu. — Osim toga, imam jedan od obojenih pojasa radi samoodbrane.

——To je već pravi odgovor — složio se Bobi.

——Nije on tako loš kao što se čini — našalila se Eli. No, Bes sve to nije bilo nimalo zabavno i smešno.

——Mislím da uopšte nije loš — rekla je. — Spasao me je samoće proteklih nedelja i samo zahvaljujući njemu nisam postala biljka. Ne znam šta bih bez njega.

——Da, slažem se — rekao je Bobi. — Drago mi je što je toliko vodio računa o tebi, s obzirom na to koliko sam ja bio zauzet. Znaš, Eli, drago mi je što sam te upoznao Divna si, baš kao što mi je Kingston pričao — dodao je i Eli mu se zahvalno nasmešila.

——

III

——Drago mi je što si se vratila — nastavio je Bobi, a Bes ga je začuđeno pogledala. — Kingston je bio užasan poslednjih dana.

——Znači ipak sam ti nedostajala! — gotovo je uzviknula Eli. — Drago mi je što to čujem.

——Naravno da si mi nedostajala — rekao je King pogledavši je. — Bobi, šta ćeš ti popiti?

——Ništa — rekao je Bes tihim glasom. — Ja bih volela da se sada vratimo u hotel. Umorna sam.

——Bilo bi dobro da možeš da sediš na nekom dosadnom sastanku, pa da onda vidim koliko ćeš biti dobre volje i kohko ćeš biti umorna — rekao je Bobi. — Možda odlazimo sutra, a znači da neću videti Kingstona možda i mesec, dva. Hteo bih da porazgovaram s njim o novom projektu.

——Možete razgovarati i telefonom, zar ne? — upitala je Bes. Ona je ustala i Eli je primetila da je skoro iste visine kao Bobi. — Svi znaju da za svakoga imaš vremena, sem za mene. Možda bih morala da zakažem sastanak.

——Ti nećeš da razumeš, zar ne? — upitao je njen muž duboko uzdahnuvši. — Nije važno, dušo. Idemo. Hvala na ponuđenom piću — rekao je i pogledao u Eli. — Nazvaću te rano u jutru, veliki brate — dodao je.

——U redu — složio se King.

——Mogli bismo da se provozamo — rekla je Bes. Bobi je iznenađeno pogledao.

——Da se provozamo? Jesi li poludela? Još imam posla preko glave! Laku noć, vas dvoje.

Ispratili su ih napolje, a Bes je pošla stazom ne osvrćući se.

——Ne znam šta opet ne valja — rekao je Bobi pogledavši prema njoj. — Od kad smo došli ovamo, još je gora. Ne mogu valjda da prestanem da radim? Nemam ja vremena da je zabavljam dok mi je nad glavom gomila poslova. Sve joj je dosadno. Možda bi mogla da ostane ovde sa tobom neđelju dana dok ja uradim veći deo posla u Oklahomi?

Eli je prosto osećala kako se King ukočio.

——Eli i ja smo planirali da odemo na nekoliko dana kod njenih roditelja u Floridu — rekao je. — Bes Si mogla da ostane u kući, ali bi joj samoj bilo sigurno dosadno ...

—— Ne, ne bih je ostavljao samu — složio se Bobi. — Bila je to samo ideja. Znači, tvoji žive u Floridi? — upitao je Eli « osmehom na licu.

——Da, u Majamiju — odgovorila je. Razvoj događaja nije išao kako je mislila. Sama pomisao da bi trebalo da ga povede kući i upozna sa roditeljima učinila ju je nervoznom. Njeni roditelji nisu bili oduševljeni ni vrstom posla kojim se bavila, a kako li će tek reagovati na njeno prijateljstvo s Kingom. Mi- sliće da je neki plejboj ... A kako li će se tek on osećati pored njihovih ekscentričnih ideja? No, to je sigurno rekao da bi sprečio Bobija da ostavi Bes kod njega. Nije mislio ozbiljno...

- Čime se bave? — nastavio je Bobi.

——Moj otac je... bave se istorijom — rekla je na vreme se zaustavivši. — Mama je domaćica.

——Imaš li braće ili sestara?

——Ne, nemam.

——Bolje bi bilo da kreneš — opomenuo ga je King. — Bes će se odvesti kolima ako ih ti ne uzmeš.

——Ne sumnjam — rekao je. — Laku noć.

——Laku noć — odgovorili su uglas. Nekoliko trenutaka kasnije, začuli su rad motora i kola su velikom brzinom izašla na put..

——Ne čini se baš kao da su jedno za drugo — rekla je Eli zamišljeno.

——Nekada se činilo da jesu — odgovorio je King. — Kad su vremena bila teška, uvek su bili zajedno. Kad je novac počeo da pristiže, Bes je počela da se ponašao kao dete u poslas- tičarnici. Morala je da ima najskuplje stvari. A Bobi je želeo da joj ih priušti. Radio je sve više i više da bi bilo tako i tako je počeo sve više da je ostavlja samu ... On je dobar u svom poslu, ali je oduvek želeo da se takmiči sa mnom. Ranije je još više pokušavao. Bes je bivala sve

usamljenija, a videla si i sama da nije žena koja će sedeti u kući i biti zadovoljna. Ona jednostavno nije rođena da bude domaćica. Šteta što nikada nisu imali dece.

Eli ga je začuđeno pogledala. Zar njemu nije bilo jasno da Bes žali što nema dece.

——Hoćeš li još jedno piće? — upitao je sipajući piće u svoju čašu!

——Da, molim — rekla je spremno. — Zašto želi uvek da se takmiči s tobom? — upitala je.

——Takav je — rekao je King zamišljeno. — Sad mu je dvadeset i osam i mislim da bi hteo da ima više od mene kad stigne u moje godine.

Neko vreme su ćutali i pijuckali piće. Eli je osećala koliko se oseća slobodnijom zbog pića. Obično nije pila ništa više od pola čaše vina. Votka je nekako oslobađala i Eli je svim svojim čulima bila svesna Kingove blizine. Da li je on više popio, pitala se. Možda ni on nije sasvim trezan . . .

——Imaš li još nekog od porodice? — upitala je.

——Bobijev otac je umro pre nekoliko godina — rekao je zagledan u okean. — Bili smo dobri prijatelji, čini mi se. Majka je živa, ali vrlo bolesna. Stalno je u bolnici i ima prvoklasnu negu. Mislim da nas i ne prepoznaje kad nas vidi...

——To je strašno ... za oboje. I za tebe i za nju.

— Da. O svom ocu ne znam ni toliko da li je živ. Smučilo mu se od bogatih prijatelja moje majke i ostavio nas je. Došao je iz Meksika, a onda je u Oklahomi upoznao majku. Imala je plavu kosu i plave oči, baš kao Bobi i volela je lagodan život. Novac je za nju bio sve. Moj otac nije bio takav . . .

——Ne bih te pitala — rekla je tihim glasom. Mora da je po sredi bio alkohol. Nije očekivala da će joj reci tako lične stvari. Odvezao je kravatu i otkopčao nekoliko dugmadi na košulji. Eli je nemo gledala u njegove muževne grudi. Kad je io primetio, pogledao je u nju i zadržao pogled na njenom licu.

Spuštajući ga prema njenim grudima, polako joj je prišao sasvim blizu i privukao je sebi. Eline srce snažno je tuklo, a njene grudi ubrzano su se dizale i spuštale dodirujući njegove.

——Uzbuđena si, zar ne? — upitao je tihim glasom. — Pa, sa mnom si sigurna... sama si to rekla. Zašto me onda ne oteraš?

——Ne mogu . . .

——Nemoj samo da paničiš. Neću ti ništa — rekao je tihim glasom. Bio je van sebe od čudne čežnje za njom. Ako već ne može da ima Bes, mogao bi da uzme Eli. Ona mu je draga na neki način, a jednom će sve morati da iskusiti prvi put. Zar mu nije sama rekla da bi volela da to bude s nekim kao što je on?

——Zašto činiš sve ovo? — upitala je Eli. Htela je da mu se odupre, ali joj je u stvari bilo Ispo uz njega. Votka koju je popila kao da joj je oduzela snagu volje.

——Zato što mi je potrebno da se nečim zabavim. Zašto ti ne bi bila moj hobi?

——Zato što ne želim, da budem zabava ni za koga, pa ni za tebe.

——A ja sam bio tvoja u početku, sećaš li se? Sama si kriva...

——To je nešto drugo. Ti si bio tako ozbiljan, tako utučen i nikad se nisi smejao — usprotivila se ali su joj kolena klecala zbog njegove blizine.

——Ja sam bio utučen? — upitao je uz osmeh.

—— Bio si usamljen i bilo mi je žao što je tako. I ja sam takođe bila usamljena . . . Mislila sam da bi bilo lepo imati prijatelja.

——Imala si Vorika . . . Kad smo već kod njega, čini mi se da će zaspati bez pokrivača. Možda dobro utičeš na njega.

——Da, dobar je. Sigurno mu se spava. Čini mi se da je zaljubljen u tebe.

——A ja mislim da je on u stvari ona — rekao je i oboje su se nasmejali.

Međutim, taj čas opuštanja je kratko trajao. On se brzo uozbiljio i privukao je još bliže. Eli je bila svesna želje da se ne protivi, već samo da uživa u njegovoj blizini. No, baš ta želja je plašila.

——King!

——Šokirana si, zar ne? — upitao je promuklim glasom. — Ti nemaš ništa ispod toga? — upitao je i onda, je nežno pomilovao po leđima. Eli je zaustavila dah. Zadovoljstvo koje je preplavilo bilo je oigromno. — Kao da te nagu držim u naručju... - prošaptao je. — Imaš divne grudi, Eli — dodao je i nežno ih uzeo u ruke. Bilo je to previše. Eli je samo nemoćno spustila glavu na njegovo rame.

I sam je bio van sebe. Nije očekivao da će se tako nešto desiti. Nije očekivao da će je toliko želeti. Bio je na mukama, ali se konačno odmakao i okrenuo od nje.

——Izvini — rekao je tihim glasom. — Nisam očekivao da će se tako nešto desiti.

——Meni nije žao... — uspela je da kaže. Mora da je posredi votka, razmišljala je. Kad bi mu inače mogla tako nešto reći?

——Zašto? — upitao je ponovo se okrenuvši prema njoj.

——Ja ... ne znam. Još uvek želim sve to ... — priznala je.

——Jesi li se tako osećala s nekim ranije?

——Ne.

Bio je neodlučan. Da li da je pošalje kući, ili je uzme u naručje i povede u krevet? Da li da joj pokaže kako je lepo voditi ljubav ili da je pusti da se vrati u svoj svet nevinih? Kako ga je nekoliko pića ovako moglo uzbuditi?

——Ja ... ja ne mogu da spavam s tobom — rekla je odjednom. — Meni se dopada ono što si malopre učinio, ali... Ne mogu da budem tako bliska ni sa kim, čak ni sa tobom.

——Ja mogu da učinim da i sama to želiš.

——A posle?

——O, bože, šta ja to pričam?

——Ovo je teška noć za tebe — rekla je s mnogo razumevanja. — Voiela bih da je sve drugačije.

——I ja bih to voleo ...

——Moram da krenem kući.

——Otpратиću te — rekao je spremno.

——Ne, u redu je. Isprati me samo do vrata — rekla je brzo, možda prebrzo.

——Ne mogu da ne želim — rekao je. — Muškarca uvek izda telo. Ipak, nadam se da to nećeš iskoristiti.

——King, ti si užasan! — povikala je, a onda su se oboje nasmejali.

——Pa, i ja sam osetljiv. Svako mora da pazi na svoju čast. Jednog dana bih se mogao i oženiti. Ona će hteti da bude prva zadirkirivao je.

——Smem da se kladim da će biti bar petnaesta.

——Možda ne baš petnaesta — rekao je uz osmeh. Bili su napolju i prijaio im je svež noćni vazduh pored mora.

——Pa, ono što si uradio malopre sigurno nisi naučio iz knjiga.

——Ne, nisam — priznao je. Onda je zastao i podigao njeno lice prema svom. Kad je spustio svoje usne na njene, sama je odgovorila na poljubac. — Bože, baš je slatko — rekao je tiho.

——Cini mi se da ćeš neke stvari morati da mi oprostiš večeras. Mora da sam pijan. Ponašam se kao da nisam ja... — rekao je i Eli ništa nije rekla. Neko vreme su ćutali.

——Zamislilo si se — primetila je nakon nekog vremena.

— Šokiran sam sopstvenim ponašanjem.

— Nije ti lako... a i popio si.

——Da, mora da je zbog pića. Zaboravićemo šta se desilo.

——To bi bilo najbolje — rekla je veselo, mada nije bila sigurna da će ikada zaboraviti tu noć.

——Ne moraš to reći kao da će to biti najlakša stvar na svetu — prekorio je. — Zar ne osećaš koliko te želim? Koliko bih voleo da legnem pored tebe na pesak i vodim ljubav s tobom? Zar ne osećaš baš ništa od toga? Zato je bolje da me se kloniš dok ne budem opet

mogao da vladam sobom... Jer, ma šta sad uradio, učinio bih misleći na Bes, želeći Bes i bolje da to znaš.

Bila je to laž, ali King nije hteo to ni sebi da prizna. Situacija s Bes bila je i ovako teška, a samo bi mu sad još trebala neka avantura sa Eli. Osim toga, devojka poput nje ne zaslužuje tako nešto.

——Laku noć — rekla je samo stisnuvši usne. Nije očekivala ništa drugo, ali zar joj je tako jasno morao dati do znanja da bi bila samo zamena za Bes? Zar je morao da bude tako surov?

——Laku noć...

——Hvala na lepoj večeri — rekla je otključavajući vrata.

——Zaista sam uživala.

——Naročito u onom delu kad si se gotovo bacila na mene, zar ne? — upitao je ni sam ne znajući zašto.

——Popila sam, a i ti si — rekla je podigavši pogled prema njemu. Da joj to nije bilo stalno na pameti, već bi dobio šamar.

——Pa, to je greška koju više neću napraviti sa tobom. Očigledno nisi navikla na alkohol i ponašaš se drugačije . . .

——Zar od svih ljudi baš ti da mi to kažeš? Ti si počeo?

——Nisi se mnogo opirala — podsetio je. No, zašto je jednostavno ne pusti da uđe? Zašto nastavlja tu glupu priču?

——Kad sledeći put budeš imao problema sa svojim ljubavnim životom, nađi drugu žrtvu! Ne pada mi na pamet da igram tvoju prijateljicu zbog tvoje ljubavi prema bratovoj ženi!

——Prestani da vičeš!

——Vikaću ako mi se viče! I hoću svoju pticu!

——Sa zadovoljstvom ću ti je vratiti.

Donja usna joj se zatresla i bila je na ivici suza. Vikali su jedno na drugo kao nikad do tada i osećala se bedno. Jedno drugom su rekli ono što u stvari ne misle, ali nisu mogli da prestanu. Nije joj čak bilo jasno ni zbog čega je sve to. Šta to nije u redu?

——Mrzim te! — povikala je još j'ednom.

——Stvarno, Eli? — upitao je, stvorivši se odjednom opet pored nje. Držao je u naručju i gledao u njene oči. Pokušao je da je poljubi,

ali je odbila da odgovori na poljubac. — Poljubi me - rekao je, ali ga ona nije poslušala. — O, bože, Eli, poslušaj me, molim te . . .

Poslušala ga je i potpuno se predala dugom, strastvenom poljupcu. Njeno telo gotovo se treslo od želje koju do tada nije upoznala. Ni King nije bio ravnodušan. U stvari, nije mogao da prestane da je ljubi.

Šta mu je? Nije nameravao da se ovo desi... To je sve od pića, zaključio je ponovo i gotovo se otrgao od nje. Njegovo telo želelo je još više.

——Jesi li to htela? — upitao je. Sada je znala da je želi, ali šta je tu mogao? — Sada uđi unutra i lepo spavaj. Ostalo će ti neko drugi pokazati. Ja nisam lud za đevicama.

——Ja nisam ni tražila nešto tako — rekla je povređeno. Nije bilo mnogo logike u njegovom ponašanju. Za trenutak ga je čak mrzela, jer joj se pođsmevao. Brzo je otvorila vrata i zalupila ih za sobom. Čula je prigušenu psovku i King je pošao prema obali.

Bila je iscrpljena i nije znala šta da misli o svemu. Takav rasplet događaja nije očekivala. Prvi put su se posvađali, ali prvi put ju je poljubio, milovao i gotovo priznao da je bar malo želi. Bila je tužna i zbunjena. Izgubila je prijatelja, a nije razumela čak ni zbog čega.

Na usnama je još uvek osećala njegove usne i to je bio dokaz da sve to nije sanjala. Pošla je u spavaću sobu, svukla se i obukavši pidžamu, pošla u krevet. King joj je rekao da bi sve što bi uradio njoj, bilo namenjeno Bes. Da li je moguće da nije bio svestan da je reč o njoj? Čak je optužio da se bacila na njega! Ona na njega!

Opet je bila ljuta. Kako je samo mogao tako da je ponizi? Nadala se samo da će mu opet trebati njena usluga, ali ona neće biti voljna da mu pomogne. Milo za drago, pomislila je pre nego što je zaspala.

IV

Eli je osećala Kingove ruke na svom telu i topao dah na svom vratu. Bilo je joj je toplo i obuzimala je žudnja za njegovim telom. Otvorila je oči i uspravila se u krevetu. Bio je to samo san, pomislila

je s olakšanjem. No, njena osećanja su je ipak začudila. Zar je trebalo da bude potpuno mirna svih ovih godina da bi na kraju počela čak i da sanja kako neko vodi ljubav s njom? Prvi put obuzela je čežnja za fizičkom ljubavlju i nije imalo svrhe lagati samu sebe. A King je optužio da se bacila na njega!

——Naravno! Ja sam ga naterala da me tako grli i ljubi! — rekla je ironično i ustala. Bilo je rano, ali je dobro znala da neće više moći da zaspi.

Skuvala je kafu i počela da crta ideje za novu kolekciju u svoj notes. Na žalost, ideje joj se nisu dopadale. Nije vredelo raditi da bi crteži završili u košu. Nervozno je ustala i pošla da se prošetala pored mora. Svež vazduh i mir će joj pomoći, nadala se.

Kad je prošla pored Kingove kuće, primetila je da nema njegovih kola. Gde li je otišao tako rano, upitala se. Odlučivši da je to njegova stvar, okrenula se prema pučini i zagledala se u brod u daljini. Stigavši do svoje kućice, sela je na pesak i predala se uživanju na jutarnjem suncu. Sklopila je oči i odjednom, ona i King bili su pred njenim očima. Bio je sumrak, a njih dvoje su vodili ljubav na pesku

Gotovo je skočila na noge i vratila se u kuću. Naterala je sebe da radi i ovog puta su joj se tri modela zaista dopala. No, bio je to najduži dan u njenom životu. Bila je usamljena i nedostajao joj je Vorik. King će joj još više nedostajati, razmišljala je tužno. Posle onoga što se desilo sinoć, njih dvoje više neće moći ni da razgovaraju. Jako joj je to prijalo, bilo joj je neprijatno što mu je dozvolila tako mnogo.

Već je bilo mračno, a ona išla iz sobe u kuhinju, kad je ugledala Kingova kola kako staju pred njegovom vilom. Bes i Bob bili su sa njim. Zar nije trebalo da odlete toga jutra, upitala se zlovoljno. Nekoliko minuta kasnije zazvonio je telefon.

——Stigao sam kući — rekao je King bez uvoda. — Mogla bi doći na piće. Bes i Bobi će prenoćiti kod mene.

——Ali moram da nahranim kornjaču i. ..

— Dobro, vidimo se za pet minuta — rekao je očito je i ne slušajući..Bez pozdrava je spustio slušalicu i Eli je nemo gledala u nju. Prvo je pomislila da ga pozove i kaže mu šta misli o njegovoj glupoj igri, ali onda se predomislila. Sama je pristala na nju i nije u redu da ga sad izneveri. Bez obzira na ono sinoć... Presvukla se u lepu crnu haljinu koja je lepo pristajala njenoj plavoj kosi i preplanulom tenu i pošla kod Kinga.

— Tiše malo, lepotane! — rekla je kad ju je Vorik oduševljeno dočekaao. Samo je klimnula Bobiju i Bes i pošla da se poigra s Vorikom.

——Zdravo, lepotice — rekao je Vorik.

——I ti si meni nedostajao, ti užasni laskavce! — rekla je i sasvim se približila kavezu sa pticom.

——Ja sigurno ne bih smela tako blizu tom kavezu — rekla je Bes.

— Pametno — rekao je King. — Potpuno je nepredvidiv. Ne pušta nikog sem Eli tako blizu.

——A sada na spavanje — rekla je Eli i pokrila kavez. Vorik se nije bunio.

——Očekivala sam da ćemo te zateći ovde — rekla je Bes pogledavši je.

——Radila sam — rekla je kratko.

——Eli više voli da radi u svojoj kući — objasnio je King.

——Tamo je manje stvari ometa.

Bobi je samo osmehom pozdravio Eli i nastavio da radi. Sto za kojim je sedeo bio je prekriven papirima među kojima se on očito dobro snalazio. Međutim, King i Eli nisu bili baš pričljivi i to nije promaklo Bes.

——Šta je sa vama? Jedva da progovarate — primetila je.

——Nije čudo što si primetila, Bes. No, nije ništa strašno. Sinoć smo se malo sporečkali...

——Da, ja sam izgubila kontrolu nad sobom i gotovo se bacila na . . . — počela je i istoga časa osetila snažnu Kingovu ruku na

svojoj. Poveo je prema spavaćoj sobi. — Ali, King... Silovanje! — povikala je želeći da se našali i Bob se glasno nasmejao.

———Prestani s tim! — rekao je King čim je zatvorio vrata za sobom. — Nije trebalo da kažem to što sam sinoć rekao — priznao je. — Zao mi je. Ni sam ne znam šta mi je bilo

———Bio si pijan, a i ja sam popila — rekla je Eli

———Od tri pića? — upitao je sumnjičavo.

———Ja nisam navikla na alkohol — rekla je. — Ako se ne varam, ni ti ne piješ baš mnogo.

———Bobi je odložio let za sutra ujutru — rekao je nekoliko trenutaka kasnije. — Rekao je da bi bilo lepo da svi četvoro odemo odavde.. .

———Ja ne mogu. Vorik . . .

———Njega ima ko da čuva, kao i obično. Ja ne mogu da ostanem, jer će Bes istog časa kad čuje dobiti migrenu ili nešto slično i odlučiti da oстане. Bobi, kao što vidiš, ne prestaje da radi. On čak i ne primećuje šta se dešava.

———Žao mi ga je.

———Misliš da ja tu nešto mogu?

———Ne. Mislim da ni ona tu ništa ne može.

Prišao joj je s leđa i Eli oseti njegove ruke na svojim ramenima. Za trenutak zađrhta od tog dodira. Kad je progovorio, osetila je njegov dah u svojoj kosi.

———Mogli bismo da odletimo u Majami, a ja bih te odvezao kući. Tako će sve biti u redu... Bes neće ostati sa mnom, a ja neću ispasti nepošten.

Bar ne misli da oстане u kući njenih roditelja, pomislila je s olakšanjem. Njih je sigurno zanimalo zašto se tako brzo vratila, a naročito zbog društva. Kad ga ne bi videli, sve bi moglo da se završi dobro, zaključila je.'

———Dobro, poći ću — obećala je na kraju.

———Ti si dobra devojčica — rekao je uz osmeh.

——Da, u pravu si. Bilo bi dobro kad bi se toga setio kad mi sledeći put kažeš da se bacam na tebe .. .

——Nas dvoje smo prilično čudan par, zar ne? — upitao je. — Pravi eksploziv!

——Sve do sinoć nisam mogla da shvatim zašto žene ne mogu da odbiju muškarce koji hoće da vode ljubav sa njima - priznala je Eli tihim glasom. — Teško je stati, zar ne?

——Pa, žena može da izaziva muškarca sve dok on nije očajan za njom.

——Ja ponekad izazivam — priznala je — ali ne mislim ozbiljno. Ne želim da ohrabrim nekoga. U stvari, čini mi se da sam oduvek želela da budem poput Bes. Tako lepa, poželjna i nedostupna. Ali čim mi neki muškarac priđe, ja se ukočim. Bežim glavom bez obzira i ostavljam ga. Ipak, ne marim što sam okrutna. To je više deo mojih sanjarija.

——Mislim da sam to oduvek znao, Eli. .. Znam i to da me nisi izazivala. Bar ne svesno. No, malo si ipak bila divlja. Hteo sam da kažem da sam bio van- sebe i da ne znam šta sam sve mogao da uradim. Na kraju sam ti rekao gomilu stvari koje ne mislim.

——To sam i ja učinila. I... to je bolelo.

——Ali ne toliko koliko mene. Nisam mogao da spavam... zamišljao sam te голу na plaži kako vodimo ljubav na pesku.

——Ali... ja sam to isto ...

——Nema razloga da se stidiš zbog toga — rekao je videvši kako je pocrvenela. — To je sve normalno. Malo smo više popili i posvađali se. To je sve.

——King ... ti nisi pokušao da me zavedeš? — upitala je u strahu. On je želeo Bes i mogao je uzeti samo zato što je bila preslaba da mu se odupre. To je plašilo.

——Zar bih uspeo?

——Da, mislim da bi — priznala je spustivši pogled.

——Ovo je apsurdno — promrmljao je King plašeći se reakcije svoga tela u njenoj blizini.

——King? — upitala je plašljivo i on je prestao da se bori protiv sebe.

——Do đavola... — promrmljao je i spustio usne na njene. Bile su vrele baš kao i njegove. Ljubio je strastveno, ne mareći više ni za šta drugo osim slasti koju je osećao. — Imaš divne oči, Eli. Kad te gledam, vidim šta želiš...

——A šta sad želim? — upitala je glasom koji je i njoj samoj bio nepoznat.

——Moje oči i moje usne — odgovorio je. — Ti drhtiš — primetio je, dok su njegove ruke ispitivale njeno krhko mlado telo.

——King... — prošaputala je njegovo ime kao najlepšu pesmu.

——čudno je kako je sve drugačije s nekim kome je to prvi put — glasno je razmišljao. — Mogao bih da te pojedem... tako si slatka — rekao je dok je ona ubrzano disala od uzbuđenja koje je raslo. — Ne tako glasno — upozorio je kad je glasno uzdahnula od užitka. Međutim, setivši se nečeg drugog, pustio je za trenutak i upalio radio. — Sad možeš da uživaš u potpunosti... — rekao je i polako počeo da otkopčava košulju. Uzbuđenje je raslo brže nego što su mogli da vladaju sobom. Eli je uživala u njegovim dodirima, u njegovim poljupcima, a kad je svukao košulju, nije mogla da odvoji pogled od njegovih muževnih grudi.

——Želim te... — prošaptala je bez razmišljanja.

— Lezi — rekao je. — Lezi i prepusti se uživanju. Nećeš se više tresti. Bićeš deo mene ...

——Vrata? Jesu li zaključana? — upitala je pridižući se za trenutak.

——Zaključana? — upitao je začuđeno. — Eli.. . mogla bi da zatrudniš — rekao je odjednom svestan opasnosti.

Jedva je disala. Zelela ga je svim svojim bićem i ništa drugo nije bilo važno. Važno je samo osetiti ga po celom telu i bar za trenutak biti deo njega. Ona ga voli, a toga nije ni bila svesna, pomislila je. Tačno ... Ona ga voli. Zar nije pravo da mu pripadne kad ga voli?

——Ne, mila — rekao je odjednom ovladavši sobom. — Nemoj me terati da to učinim. Moramo prestati dok još možemo.

——Zašto?

——Ne možemo voditi ljubav dok su Bob i Bes u drugoj sobi — rekao je s gorčinom. — Mora da sam lud kad sam dozvolio da stvari dođu dovde.

Uhvatio je za bradu, podigao njeno lice prema svom i spustio kratak poljubac na njene usne. Onda je ustao i žurno počeo da oblači košulju.

——Bože, ti si nešto! Divlja i topla baš kao i ja. Mi smo plamen zajedno — rekao je pomalo zamišljeno.

Nije se osećala prijatno dok se oblačio. Ono što se desilo bilo joj je pred očima i pitala se kako je mogla da bude tako mirna pred činjenicom da ga je gotovo naterala da je uzme. Onda je polako počela da zakopčava svoju košulju.

——Ne, nemoj još — rekao je prišavši joj. Kleknuo je pored kreveta i nežno počeo da ljubi njene grudi. Osećaj je bio divan i Eli je samo sklopila oči uživajući u novim osećanjima koje je budio u njoj.

——Voleo bih da vodimo ljubav na plaži, baš kao što sam sanjao — rekao je ustajući posle dužeg vremena. — Voleo bih da naučiš da uživaš u suncu i kupanju bez kupaćeg kostima — nastavio je milujući je i dalje.

——Ti voliš noćno kupanje, zar ne?

——Da. A ti si me nekoliko noći gledala kroz kuhinjski prozor, zar ne?

——Bila sam znatiželjna — priznala je Eli. — Bila je mesečina i izašao si iz vode sasvim blizu kuće. Nisam znala da i muškarac može biti lep bez odeće. -Nisam znala da znaš da te gledam — rekla je crveneći.

——Znao sam — rekao je mirnim glasom. — Ali nisam imao ništa protiv — rekao je.

Eli ga je nemo gledala, a onda očima punim ljubavi pogledala ga i nežno pomilovala po grudima.

——Nastavi, nemoj da se stidiš — ohrabrio je.

——Ne ljutiš se?

——Ljutim? Ni najmanje — rekao je oduševljeno. — Dođi, naučiću te kako — rekao je i ponovo legao kraj nje. Tad je počela škola ljubavi od koje je sva drhtala. — Ponekad zaboravim kako si u stvari neiskusna — priznao je nakon nekog vremena. Kao da ceo svet prestane da postoji kad si u mom na ručju. A s tobom i ja zaboravljam na sve drugo.

Ali ona to čini zato što ga voli, pomislila je žarko želeći da mu to kaže, da objasni. Nije smela. Eli je u stvari želela mnogo više od ovoga što joj je pružio, ali to nije smela da kaže. Ništa od onoga što joj je pokazao nije joj bilo mrsko ili neprijatno. Da li je to možda samo strast? Požuda. .. Ili je to istinska želja i ljubav koja traži potpuno zadovoljstvo i jedinstvo.

Kad je ustao, bili su oboje bez daha. Ljubavna igra bez logičnog završetka još više je iscrpela oba tela. Eli je ustala i počela da se češlja.

——Nemoj — rekao je i nežno uzeo četku iz njene ruke.

— Zašto? Mora da izgledam strašno ...

——Zato što želim da te vidi ovakvu. S usnama koje su bile ljubljene i kosom koju sam mrsio. Hoću da zna da smo ... vodili ljubav.

——To je surovo — primetila je Eli, jer su oboje znali da nisu vodili ljubav.

——Moram da budem surov, zar to ne shvataš? Bože, Eli, *cm* je moj brat!

——Da, znam .. .

——Šteta što si takvo nevinašce — ipak je rekao i uzdahnuo.

——Šta bi uradio da nisam?

——Poveo bih te u svoj krevet i Bes bi bila zaboravljena... u to sam siguran. Nikad nikog tako nisam želeo, Eli.

——Kad bih bar mogla da dozvolim to samoj sebi. Mislim da bih uživala u tome s tobom, King. Vođenje ljubavi je mnogo lepše nego što sam mislila.

——Drago mi je što tako misliš. Jer, to stvarno nije samo način da zadovoljiš neke fizičke potrebe.. . Bar ne bi trebalo da bude. Idealno bi bilo kad bi to bio čin ljubavi. S tobom ... kao da je tako. Ne razumem... Nema potrebe da crveniš, mila.

Mnogo mi sve ovo znači, veruj mi. Da nije gostiju, ne bih mario da si vikala od zadovoljstva — zadirkirao je.

——Zbunjena sam zbog svojih osećanja — priznala je Eli.

——Oni će primetiti. ..

——Da. I drago mi je zbog toga.

Na to nije imala šta da kaže. Otvorio je vrata i ona ga je sledila. Bobi je dalje seđeo za stolom i radio, a Bes nije bila u sobi.

——Bes je izašla da prošeta pored mora — rekao je Bobi.

——Pretpostavljam da ste vas dvoje izravnali svoje račune.

——Nije to bilo ništa ozbiljno — rekla je Eli.

——Žao mi je ako vam je zbog toga bilo neprijatno.

——Meni nije bilo — rekao je Bob; uz smeh. — Ali Bes jc, čini mi se preosetljiva u poslednje vreme. Nije bila takva, ali sad smo se malo udaljili jedno od drugog. Imam toliko obaveza da se jedva viđamo .. .

——Sad kad budeš mogao, bilo bi dobro da joj posvetiš malo više pažnje i vremena.

——Da, mislim da bih mogao ... Idem da joj pravim društvo.

——Mi ćemo skuvati kafu — ponudio je King i poveo Eli u kuhinju.

——Ona se uvredila — primetila je Eli.

——Da, znam — rekao je King gledajući kroz prozor.

——A ni tebi nije svejedno — rekla je Eli. — Žao mi je.

Osećam se kao da sam te izneverila.

——Kako? — upitao je uz blag osmeh.

——Nisam mogla da ti se cela predam — rekla je
spremajući
šolje za kafu.

——Naravno da jesi... Ja sam nas sprečio. Ti nisi. Čak ni kad
sam spomenuo trudnoću.

——Ja je se ne plašim toliko .. .

——Zar? — upitao je pažljivo zagledajući njeno lice. Činilo
se da je stvarno tako. Najviše ga je začudilo to što ni sam nije
bio opsednut strahom zbog moguće trudnoće. To ga je
zbunilo.

Zar ne bi trebalo da je se plaši?

V

——Jesi li siguran da Bes ne želi decu? — upitala je Ell, videći
kako se King duboko zamislio.

——Ona tako kaže — odgovorio je. — Mislim da u početku nije
htela previše da se veže da bi bila slobodna. Njena majka je imala
sedmoro dece. Bes je bila starija, pa je često morala da brine o
mlađoj braći i sestrama. Bilo kako bilo, deca ne znače dobar brak.
Video sam srećne brakove kako se raspadaju zbog dece...

——Stvarno?

——Moja majka je često govorila da je imala srećan brak s ocem
dok se ja nisam rodio i sve pokvario — rekao je tihim glasom.

—— Užasna stvar ... da bi se rekla svom detetu.

—— Moja majka je oduvek volela izlaske i društvo. Nije previše
marila za decu. Da moj poočim nije insistirao, Bobi verovatno ne bi
nikada ni bio rođen. Čudne stvari se dešavaju. Nekad je bila vesela,
puna života i uvek spremna za društvo. Sada ne zna ni da li neko
stoji pored nje ili ne.

——Da li je često posećuješ?

——Koliko mogu. Naravno, ona me ne prepoznaje...

——Žao mi je.

——Nije bilo tako strašno. Oduvek sam imao potrebu da ljudima dokažem da nešto vređim. Osveta nekada zaista može da bude slatka.

——Da li ti je to možda razlog što se nisi oženio? Zbog svog teškog detinjstva?

——Verovatno ... Eli, ti si još pravo dete.

——Samo sam se pitala.

——Kad bih se ikada oženio, mislim da bi se oženio tobom

——rekao je iznenada. Eli se ruka zatresla i ona proli kafu.

——Nije lepo da se šališ s takvim stvarima — prekorila ga je.

——Ali ja sam mislio ozbiljno. Po svemu sudeći, nema mnogo nade da ću se oženiti. No, mislim da bih uživao u životu s tobom. S tobom nije dosadno, a ja sam prosto lud za tvojim telom.

——Ja sam takođe luda za tvojim, ali ja jednostavno nisam takva.

——To te ipak ne sprečava da gledaš u golog muškarca koji se kupa — našalio se.

——Ako tako budeš govorio, naći ću nekog drugog koji mi neće zameriti što ga gledam.

——Šta se to dešava ovde? — upitao je Bob ulazeći. Bes je sa zanimanjem gledala dvoje kako se navodno prepiru.

——Vidiš li šta si sad uradio? Tvoj brat će pomisliti da sam voajer!

——Pa, zar nisi? — upita je kroz smeh.

——Nadam se da ćeš sve to ispustiti! — rekla je kad je po« digao poslužavnik sa kafama i keksima za grickanje.

——Ti sli zlobna, znaš li? Molim te otvori vrata, draga — rekao je slatkim glasom.

Bes ih je pogledala i Eli je bilo jasno da bi najradije jednostavno izašla i zaboravila na scenu pred sobom. Međutim, ako joj je i bilo žao nesretne žene, sažaljenje je brzo nestalo. Bes je sela na sofu i neprestano bacala čežnjive poglede prema Kingu. On je to naravno

primetio, baš kao i ona, ali je zato Bobi opet sedeo na svom mestu i nastavio sa radom.

——Nadam se da ne smetamo što ostajemo preko noći — rekla je Bes maznim glasom. — Hotel je bio prepun, a i aerodrom je odavde mnogo bliži.

——Naravno da ne smetate — požurio je da kaže King. — Eli će poći kući, jer se mora spakovati, zar ne draga?

——Tačno. Zato, mislim da je bolje da krenem polako ... U koliko sati krećete sutra?

——Budi spremna oko osam. Otpratiću te kući — ponudio je King. — Nemojte mene čekati — dodao je pogledavši u Bobija.

——I ja mislim da ću odmah u krevet — rekla je Bes. — Verovatno ću odmah zaspati posle ovakvog dana.

——Voleo bih da mogu reći to za sebe — žalio se Bobi. — Al: o ovako nastavim, neću završiti još nekoliko sati. Da li bi htela možda da mi pomogneš? — upitao je Bes.

——Ja? Pa ja ne umem čestito da saberem dva broja!

——Šteta — rekao je Bobi i zaustio da kaže još nešto, ali onda se predomislio. — Do viđenja do sutra, Eli.

——Laku noć — poželela im je Eli i uhvativši Kinga pod ruku, izašla napolje. Noć je bila topla i prijatna. Pesak je još bio topao i pomalo vlažan od talasa koji su se nedavno povukli. Kad su stigli do njene kuće, King je zapalio cigaretu. Neko vreme su oboje ćutali.

——Žao mi je zbog ovog putovanja, ali nisam mogao da smislim ništa što bi tebe izostavilo — izvinio se.

——U redu je. Ionako mi posao ne ide od ruke. Mislim da će mi dobro doći malo odmora kod kuće.

——Ti još uvek živiš sa roditeljima — rekao je i Eli nije znala da li je to pitanje ili samo konstatacija.

——Da, nije bilo razloga da ih napustim. Bilo bi im žao kad ne bih bila sa njima u Majamiju, a Njujork je predaleko. Oduvek smo vrlo bliski.

——Ja ne poznajem takvu bliskost — priznao je s malo gorčine u glasu. — Ja volim Bobija, ali čak ni s njim nikad nisam bio naročito blizak. Ni prema kome iz porodice to nisam osetio.

——Žao mi je, King. To je divan osećaj.

——Pretpostavljam da jeste. Malo ću da se prošetam pre nego što se vratim — rekao je. — Nemoj da odgovaraš na telefon, ako slučajno Bes zove. Neka misli da smo zajedno.

——Mogla bih da ti spremim vruću čokoladu — rekla je tiho.

——A ja bih mogao da te povedem u krevet. ..

——King ...

——Eli, ja uživam u svemu sa tobom. Obožavam tvoje telo. Čak si mi i draga. Ali, ako nam se to desi, ako se predamo strasti, šta ćemo onda?

——Ne razumem.

——Slušaj, malena. Seks je mač sa dve oštrice. Kad to jednom uradiš s nekim, sve dobija novu dimenziju. Ne mogu ni da zamislim vezu s jednom devicom.

——Već posle prvog puta ne bih to bila.

——Da, ali posle prvog puta mogla bi da zažališ što to više nisi — podsetio je. — Ti si drugačije vaspitana. Za tebe je seks van braka greh. Kako ćeš se osećati, kako ćeš misliti o sebi posle toga? Osim toga, uvek postoji verovatnoća da ostaneš u drugom stanju. A za tu komplikaciju ni ti ni ja nismo spremni.

——Šta sad to znači?

——To što sam rekao, mila. Vidiš, čini mi se da tebi mogu sve da kažem. S tobom se osećam sigurnim.

——I ja se sa tobom osećam sigurnom. Ne mogu ni da zamislim da radim sve što smo radili s drugim čovekom. Čak znam i io da bih ti dozvolila sve što bi hteo. . . Nemam dovoljno ponosa ni da te odbijem, ali to me baš ne raduje.

——Možda ne bi smela biti tako iskrena. I ja sam samo čovek od krvi i mesa. Jedne noći bih mogao da izgubim razum i...

——Kladim se da si dobar u krevetu.

—— Tako kažu — rekao je kroz smeh. — Nego, mislim da ćemo nas dvoje morati da prestanemo s razgovorima o seksu - rekao je i stavio ruke na njena ramena. — Inače ćemo oboje imati nevolje.

—— Sve će se to nekako razrešiti — rekla je nežno i podigavši se na vrhove prstiju, poljubila ga. Međutim, videvši da se ukočio, brzo je sagla glavu.

—— Nemoj prestati — rekao je. — To mi se dopada.

—— Stvarno? — upitala je tiho, a onda nastavila da ga ljubi po licu, vratu i toplim usnama. — Poljubi me — rekla je, baš kao i on njoj prvi put. No, to je bila poslednja kap. Privukao je sebi i strastveno počeo da je ljubi i miluje.

—— Da, nastavi, molim te! — prošaptala je, osetivši kako joj noge klecaju od prevelikog uzbuđenja.

—— O, Eli... Ti si pravo dete. Zar ne vidiš šta mi sve ovo čini? — upitao je odjednom se odmakavši od nje.

—— Da, osećam. Ali ovo je divno ...

—— Pravi raj — priznao je i s naporom se okrenuo od nje. Sada je i ona bila svesna, sasvim sigurna da nije ravnodušan prema njoj. Možda je to samo strast, samo požuda, ali ipak ima načina da ga privuče, razmišljala je.

—— Kukavice! — rekla je ne znajući ni sama zbog čega ima potrebu da nastavi razgovor posle svega.

—— Šta to pokušavaš da dokažeš? — upitao je i Eli se učinilo da su njegove crne oči ispunjene bolom.

—— Da oboje želimo isto. Da oboje želimo da vodimo ljubav. Zato te izazivam ...

—— Jesi li ponosna zbog toga? — upitao je upalivši novu cigaretu.

—— Ponosna sam zbog onoga što znam da mogu da ti učinim. Da. Pre si mi se činio tako hladnim, tako nedostupnim. Sada sam sigurna da si samo čovek sa svojim željama i potrebama.

—— Gotovo si saznala kolike su te potrebe — promrmljao je.

—— Sva drhtim. Bilo je tako slatko — priznala je.

——Ali ne za mene.

——Ne razumem.

——Znam. Jesi li možda zaboravila da sam ti rekao da *je* posle izvesne granice teško povući se?

——Ja to nisam trašila . . .

——Pa ne možemo voditi ljuibav na plaži gotovo pred nosom moje porodice! Zar ne razmišljaš svojom glavom večeras?

——Ne znam — priznala je. — Čini mi se da te želim svim srcem i telom, a čini mi se da i ti želiš isto ... Nudim ti sve, a ti se okrećeš i odlaziš od mene.

——Tvoji roditelji bi te se stideli — podsetio je.

——Moji roditelji ne očekuju od mene nešto što nije prirodno. Zar tu ima nečeg neprirodnog?

——Ne, ali priznaj da bi to radije radila sa burmom na ruci!

——Priznajem, ali mi zbog toga nije ništa lakše.

——Sad će ti biti lakše — rekao je i naglo joj prišao. Onda se našla u njegovom naručju i on je poneo prema moru. Bila je u vodi koja je zaista bila hladna na njenoj vreloj koži. Košulja se zalepila za njeno telo i kad su stali jedno pored drugog, King nije mogao da skine pogled s njenih grudi. Kad je počeo da je otkopčava, Eli je osetila kako strast opet počinjs da ovladava njome. No, nije ga sprečila.

——Bože, kako si lepa ... — rekao je tihim glasom. — Trebalo bi da te istučem zbog onog što mi radiš — rekao je nežno je milujući po mokrom telu.

-Moram istaći da ti svlačiš mene, a ne ja tebe — podsetila ga je.

——Ti si me već videla bez ođeće.

——Da. Volela bih da smo sami. .. Sasvim sami.

——Ti me izluđuješ, Eli — rekao je i onda ponovo počeo da je zakopčava. — Biće ti hladno, a treba i da se ispavaš rekao je. — Ako te zanima, ostavljam te pred vratima — dodao je i spustio još jedan poljubac na njene usne.

——Zašto?

——Zato što nemam načina da te zaštitim od trudnoće.

——Nije važno.

——Ujutro bi ti bilo važno ... Idi spavaj, lepotice. Tako je najbolje.

——Nemoj da ideš . . . Sav si moker.

——Baš zato moram da idem. Idi, spavaj. Ujutru nas čeka let.

——Dobro ...

——Eli, zašto me odjednom želiš? — upitao je iznenada.

——Dve godine si me držala podalje od sebe. Šta se promenilo?

——Nisam znala kako lepo to može da bude — priznala je.

——Da, lepo ... Samo, to je šok i za mene. Ti nisi moj tip žene.

——Možda me baš zbog toga i želiš.

——Ne znam — rekao je i uzdahnuo. — Znam samo to da već dvadeset i četiri sata mislim samo na tebe. Ali ne smem da izgubim glavu. A tebe bi savest pekla do kraja života.

——Ni ja ne želim da izgubim tebe. Ti si moj prijatelj...

——rekla je sa suzama u očima. Tek tad je shvatila koliko se toga promenilo za kratko vreme. — Jedno ili drugo će se jednom oženiti ili udati. Tako će našem prijateljstvu doći kraj...

King je ćutao. Nikad mu nije palo na pamet da bi mogao da je izgubi. Ali bila je u pravu. Ona će se verovatno udati jednog dana i njen muž neće blagonaklono gledati na njih dvoje.

——Nedostajace mi naši dugi razgovori i šetnje — rekao je.

——Ja sam mislila na isto.

——.Nemam nikog sem tebe — rekao je i otvorio vrata. — Vidimo se ujutru — dodao je i brzim korakom pošao prema svojoj kući.

Nema nikog sem nje, odzvanjalo je u Elinim ušima. Šta H je time mislio? Legla je s nadom da će brzo zaspati, ali je bila još dugo budna. Sme li da se nada da mu je stalo do nie i pored Bes?

Vožnja do aerodroma protekla je mirno. Iako je Eli sedela na prednjem sedištu, pored Kinga, njegovi česti pogledi prema Bes ubrzo su je oneraspoložili. U stvari, bila je ljuta na sebe. Nije smela da sanja o njemu i zamišlja da između njih može biti ljubavi. On je sigurno tako imao bezbroj žena do kojih mu nije bilo stalo i s čijim osećanjima se mogao poigravati. Najgore je bilo to što je shvatila koliko je njoj stalo do njega.

A tu je i Bes, razmišljala je. Lepa, poželjna i nesrećna žena njegovog prezauzetog brata. Da li ga možda i ona voli? Samo, Kinga nije teško voleti. Privlačan je, pažljiv, zna mnogo o ženama, bogat je i zar ga svaka žena ne bi mogla poželeti? Ako se Bes rastane od Bobija, njih dvoje će se sigurno venčati, razmišljala je. A Bes će s Kingom želeti decu ., . Okrenula se od njega sa suzama u očima. Sama pomisao je bolela.

U avionu su King i Bes sedeli jedno pored drugoga. Kad je veliki avion trebao da poleti, King je uhvatio za ruku, a Eli je samo spustila pogled.

— Bojiš li se? — upitao je.

- Ne više— rekla je Bes stežući mu ruku. Razmenili su nežne poglede koji su naravno opet promakli Bobiju i Eli je s nestrpljenjem čekala da se let završi. Sedeti pored njih, slušati i gledati ih, bilo je pravo mučenje. Možda bi bilo najbolje da proda kuću i vrati se roditeljima. Tako će vremenom da ga zaboravi. No, i sama pomisao na to da ga više nikada ne vidi bila je bolna.

———Trebalo bi da krenemo — rekao je King na aerodromu. — Ja ću se vratiti na ranč za nedelju dana. Proveri da li Blejk Donovan vodi računa o svemu dok me nema.

———Nema sumnje — rekao je Bobi. — On je savestan momak.

———Pitam se zašto se nikad nije oženio — rekla je Bes.

———Možda gaji nadu prema nekoj neostvarivoj ljubavi?

Niko nije odgovorio na Besino pitanje, ali je Eli primetila da se njegov izraz lica odjednom promenio.

——Videćemo se uskoro — rekao je King i s naporom se nasmešio.

——Da. Bes i ja ćemo možda u prirodu preko vikenda. Dugo već nismo jahali i išli na piknik — rekao je Bobi.

——Ti na piknik? — upitala je Bes s nevericom. — Hoćeš li ići sa ili bez svog kompjutera?

——Nemoj biti cinična, lepotice ... Do viđenja, Eli. King bi morao da te dovede na ranč dok si tu.

——To bi bilo lepo — rekla je Eli ljubazno.

Bes nikome nije rekla ništa za oproštaj. King je gledao kako se udaljava, dok su mu oči govorile šta oseća" Eli to više

nije mogla da podnese. Uzela je svoj kofer i pošla prema izlazu.

——Kuda si krenula? — upitao je King okrenuvši se prema njoj.

——Kući. Nema potrebe da i ti dolaziš. Sad si sasvim siguran. Mogao bi da odeš u neki hotel i...

——Rekao sam da ću te odvesti kući. Seđi tu i sačekaj dok iznajmim kola.

Poslušala ga je. Bila je ljuta i povređena zbog njegovog ponašanja. Mora se kontrolisati, ubeđivala se. King ne sme da primeti koliko joj zaista znači. Šta li će njeni roditelji reći kad vide da se tako brzo vratila? No, bar o Kingu neće morati da brine. Verovatno će je samo odvesti do kuće i neće morati nikome da objašnjava ko je on.

Međutim, kad su stali pred omanju kuću Dinovih, King je s divljenjem posmatrao drveće i kuću okruženu cvećem.

——Podseća na tvoju kućicu na Jamajci.

——Da, slične su. Pa, hvala na vožnji — rekla je i otvorila vrata, spremna da izađe. No, King je odlučno uhvatio za ruku.

——Ćutljiva si — primetio je.

——Roditelji me ne očekuju. Pitam se šta da im kažem.

——Reci im da je uragan srušio tvoju kuću.

——Baš si ti neki veseljak! Možda bi mogao da se izdržavaš od svog smisla za humor.

——Prestani da mi se stalno opireš... Povredićeš moju sujetu.

——Zar je to uopšte moguće?

——Ona ne može tu ništa, baš kao ni ja — rekao je sa zamagljenim pogledom.

——Da, primetila sam. Mislim da je dobro što je tvoj brat stalno zatrpan nekim papirima i ništa ne primećuje. Takvi tipovi najlakše potegnu pištolj bez objašnjavanja. Kako bi Bes i ti izgledali na naslovnoj strani nekih novina izresetani mecima ...

——Meni se čini da ti se dopada ta ideja.

Eli je upravo htela da prekine taj neprijatan razgovor, kad se njena maika pojavila na vratima.

——Draga! Kakvo iznenađenje! Tvoj otac će biti presrećan... Kupio je još jednog gmizavca i jedva čeka da može liekome da se pohvali. A ko je ovo? — upitala je ljubazno ugledavši Kinga. Njene plave oči srećno su sijale.

——Kingston Roper — odgovorio je King. — Vi mora da ste Elina majka.

——Da, ja sam Tina Din. Nešto nije u redu, draga? — upitala je videvši Elin izraz lica.

——King je moj sused na Jamajci — rekla je Eli. — Bio je toliko ljubazan da me doveze sa aerodroma. Doleteli smo s njegovim bratom i njegovom ženom.

——Imam hladnog čaja u frižideru. Da li biste možda hteli Šoljicu, gospodine Roper? — upitala je njena majka.

—— King mora da se vrati u Majami .. . Zar ne, King?

—— Pa, ne moram da žurim — rekao je uopšte joj ne pomažući.

——Lepo. Sta vi mislite o reptilima, gospodine Roper? — upitala je Elina majka kad su krenuli u kuću.

——Pa, jednom sam imao kornjaču, ali...

——Marna, molim te, nemoj ... — pokušala je Eli, ali ih je njena majka već vodila u veliku odaju gde je njen otac uživao u svom radu

sa gušterima i drugim gmizavcima. Kad su ušli, Elias Din je s osmehom podigao pogled.

Zdravo... A ko je ovo? — upitao je ljubaznim glasom.

-Kingston Roper — rekao je King i pružio mu ruku. — Vi ste Elin otac.

——Da. Volite li guštere, gospodine Roper? Oni su moj hobi. Imam ih mnogo. Nikako da ih sakupim dovoljno ... Ali ovo je moj ponos — rekao je i poveo ga dalje. Sve je bilo puno zeienila poput tropske šume. Na jednom kamenu pored Bazena King je ugledao životinju sličnu dinosaurusu.

——Iguana?

——Da. Zar nije lepa? Bila je još beba kad sam je dobio. Ja volim i žabe... naročito one ogromne, afričke. Ali Tina ih ne voli — žalio se.

——Imaš sreće i ovako što trpim tvoj divan hobi — rekla je uz osmeh. — I gušteri su previše.

——Ali moram imati neki hobi, draga. Mogao bi biti i gori. Sećaš li se onog doktora na Amazonu koji je sakupljao kosture?

——Da, da, znam . . . Povlačim reč. Hoćeš li malo čaja, dra- g? Spremiću za Eli i njenog... za gospodina Ropera.

——Dolazim odmah. Moram prvo da nahranim jadnog starog Ludviga.

——Sva sreća što ljudima ne smeta kad ga vodiš u šetnju — rekla je Tina i njih troje su izašli napolje.

——Tata je ekscentrik — rekla je Eli Kingu kao da se pravda.

——Moj otac je sakupljao kamenje ...

Hajde, mama, reci čime se ti baviš u svoje slobodno vreme.

——Radim kao pomoćnik šerifa — rekla je uz osmeh Tina.

——Interesantno, moram priznati — rekao je King.

——Da. Pošto smo dugo bili misionari, upoznala sam ljudsku prirodu vrlo dobro. Često treba uhapsiti neku ženu. Ja sam tu nekako bolja od muškaraca. Kad neki ljudi odu u zatvor, taKođe im

treba nečija piažnja. Mžda to vama sve izgleda čudno, ali u ovom našem kraju je tako.

——Nisam ja baš tako svetski čovek — rekao je King kao da se brani. — Odrastao sam u malom mestu blizu ranca koji i danas imam. Moj otac je Apač, ali se već davno prilagodio običajima belaca.

——Apač? Da, imate tamnu kožu i oči...

——Mama! King nije na izložbi.

——Nisam rekla ništa strašno. Eli. U stvari, i ja imam nešto indijanske krvi s majčine strane.

——Meni ništa nisi rekla o tome — pobunila se Eli.

——Nikad me nisi ni pitala za naše pretke.

Neko vreme su pričali o svojim precima i tu je Eli saznala ponešto o vezanosti svoje porodice za Indijance. Ali, po njoj se to nije videlo. Imala je plavu kosu, plave oči i vrlo bled ten.

——Volite li da pecate, gospodine Roper? — upitao je Elin otac ušavši u dnevnu sobu.

——Da, vrlo — rekao je King s osmehom.

——Odlično . . . Nedaleko odavde ima mesto gde se može uloviti mnogo ribe.

——Imamo gostinsku sobu — rekla je Tina spremno. — Ovde je tiho, jer nismo na glavnom putu. Vidim da je Eli užasnuta, ali nećemo dozvoliti da vas naši gmizavci pojedu. Čini mi se da ste prilično umorni i ne bih vam savetovala da nastavljate put.

——Ako ne želiš da ostanem, neću ostati — rekao je King videvši Elin izraz lica. Zar njena majka nije shvatala da je to samo nastavak mučenja za nju? Ali, šta je mogla da kaže?

——Ja nemam ništa protiv ...

——Mora da sam jako umoran kad se to tako vidi... Da, ostaću, hvala.

——Odlično! Kod nas ćete se sasvim sigurno oporaviti — rekao je Elm.otac oduševljeno.

——A možda ćete se i ugojiti. Ja izvrsno kuvam — pohvalila se njena majka.

Eli je mogla grohotom da se nasmeje. Razgovor se nastavio i ona je pokušavala da bude opuštena i ljubazna prema Kingu. No, to nije bilo lako. Kad su ga pitali čime se bavi, rekao je da mu je Posao, vezan za benzin i naftu. Tek kasnije, Eli je uvidela da je njena majka pogrešno razumela odgovor.

——Ne razumem kako jedan tako privlačan čovek može da radi u nekoj garaži.

——Šta? — upitala je, ne shvatajući na šta ova misli.

——Pa, benzin i nafta... Ima lepo odelo, ali ga je mogao i pozajmiti. Lančić i sat su sigurno kopije da bi nas impresionirao. Sasvim sigurno želi da mislimo kako je dovoljno dobar za tebe. No, meni se dopada, a mislim da je tako i s tvojim ocem. Nema ničeg lošeg u tome da neko radi u garaži. Nadam se da je bar vlasništvo njegovih roditelja — nastavila je da razmišlja njena majka. — I ona kuća na Jamajci je sigurno njihova.

Cela predodžba o Kingu je bila pogrešna, ali Eli nije htela da ih razuveri. Kad bi znali koliko je bogat možda bi gajili neke nade u vezi sa njim. Iako se tome nije nadala, Eli je bilo drago što je King odlučio da ostane. Ako to bude i jedina noć koju će provesti pod njihovim krovom, ona će ovu kuću voleti još više. Ako se jednom i oženi sa Bes, pa, moći će bar da sanja o nekim sitnim stvarima poput ove večeri, razmišljala je.

VII

Posle večere, King i Eli su pošli da prošetaju pored mora. Beli pesak se sijao na mesečini i uopšte, sve je podsećalo na Jamajku.

——Ne ljutiš se što sam ostao?

——Ne.

——Dopada mi se ovde — rekao je jednostavno. — I tvoji roditelji mi se dopadaju. Čini mi se da te sad bolje razumem i kad sam njih upoznao. Otvoreni su i iskreni.

——Možda ne bi tako mislio da si čuo šta je moja majka rekla.

——Šta je rekla?

——Rekla je da si privlačan da bi radio u garaži, da si odelo verovatno pozajmio, da je vila tvojih roditelja i da su sat i lančić sigurno samo imitacija da bi ih impresionirao.

——Oni misle da sam automehaničar? — upitao je oduševljeno.

——Pa, rekao si im da radiš sa benzinom i naftom. Oni ne poznaju ni jednog naftnog magnata, ali zato poznaju mnogo običnog sveta.

——Pa, to je divno! Da, mislim da mi se to sviđa... Već godinama me niko ne tretira kao normalnog čoveka. Bar ne otkad mi posao dohro ide.

——Zar se ja prema tebi ponašam' kao prema krupnoj zverci?

——Ne, zapravo ... To je jedna od stvari koja mi se dopada kad si ti u pitanju. Bilo je divno saznati da ne trčiš za mojim bogatstvom.

— Zar si mislio da ti zbog toga ne dam mira? Baš lepo...

——Mene su žene godinama jurile. Nije mi trebalo mnogo da zaključim da ti nije do mog bankovnog računa. Tada... sam zaključio da je moje telo ono što želiš.

- Nisam mislila da si toliko uobražen.

——Ako se sećaš, na samom početku sam pokušao da ti priđem. Ali ti si se povukla s pogledom koji nikad neću zaboraviti. Tada nisam razumeo zašto si tako pobjegla. Mislio sam da si imala neko loše iskustvo i da se bojiš muškaraca. Tako sam imao samo želju da te zaštitim i odustao sam od ideje da te zavedem.

——Sve do pre nekoliko dana — promrmljala je.

——Nemoj , samo mene da kriviš, mila. Ti si sama želela isto što i ja — podsetio je.

Eli je bilo drago što je mračno i što King ne vidi kako je pocrvenela. Bila je bosa i bilo joj je pomalo hladno, ali nije htela da predloži da se vrate. Svaki minut koji je mogla da bude sama s nji-m bio je dragocen.

——Baš mi je drago što imaš tako lepo mišljenje o meni. To se zove laka . . . King!

——Ne, ti nisi laka žena! — rekao je gotovo ljutito je okrećući sebi. — Zašto se sama trudiš da sve to izgleda jeftino?

——A možda si ti taj koji se trudi da to tako izgleda?

——Ja više ne znam šta želim — priznao je tihim glasom i nežno počeo da je miluje. Bila je samo u velikoj muškoj košulji i šortsu. Svaki njegov dodir bio je pravi užitek za Eli i ona se mirno predala talasima slasti u njegovom naručju. Bio je zbunjen i to nije krio.

——Svi želimo ono što ne možemo imati s vremena na vreme — rekla je Eli tihim glasom. — Ja, na primer, Sivim u nekom svom svetu. Toliko bih volela da sam poput onih žena koje su sigurne u sebe i koje znaju šta hoće i koga hoće. Ali u stvari sam kukavica da bilo šta promenim u svom životu. Uvek ću razmišljati o Posledicama svojih postupaka i o tome da ne povredim druge... S tobom sam uvek bila sigurna i slobodna. Mogla sam da budem ona iz snova, a ti mi to ne bi zamerio ... iskoristio.

——Sve dok jedne noći nisi postala deo i mog sna, Dok nisi otkrila da želiš više. Jesi li bila šokirana?

——Jesam, jer to nisam očekivala. I nisam znala kolika sam u stvari osetljiva.

——Ali ja jesam. Oboje smo se ustručavali iz različitih razloga, naravno. No, bilo je jasno da će jednog dana postati jasno da nam prijateljstvo nije dovoljno. Meni je drago što si se probudila uz mene. Neki drugi muškarac je mogao da iskoristi tvoje neznanje i da te zavede.

——Ne mogu ni da zamislim da to radim s nekim drugim muškarcem.

——Nemoj tako govoriti, Eli. Ja sam samo čovek. a osim toga sam i prilično osetljiv.

——Zato što je otišla?

——Da, zato što je otišla. Ja sam te upozorio da bilo šta učinim, biće to radi nje. Zar se ne sećaš?

——Ljubila sam te i nisam čula ... — slagala je. I te *kako* se sećala njegovih reči, ali pošto su je zbolele nije htela da ih se seća.

——Ti to voliš da se ljubiš — rekao je tihim glasom

——Da, s tobom — priznala je. — Imaš divna usta.

— I ti... Žao mi je što smo tako blizu kuće — rekao e spustivši poljubac na njen obraz. — Mogli bismo se svući i otići na plivanje.

——Moj otac bi pustio Ludviga da te pojede — našauia se.

——Samo sam pomislio, ali bih zaista uživao da te vidim bez odeće.

——Već si me jednom video .,.

——Samo od pojasa naviše — podsetio je, — Kako je čudno kad žena pored tebe crveni kad se priča o seksu — dodao je.

——One s kojima sam bio, obično su htele da mi pokažu koliko znaju.

——Verovatno zato što nema mnogo toga što ne znaju

——Nervozna si? Sa mnom ne bi trebalo da budeš — primetio je — Uvek možeš da zoveš u pomoć.

——Da, znam. Ja ne želim da budem zamena za Bes King - rekla je odjednom ozbiljnim glasom.

——To si mi već rekla. Nisam zaboravio Čini ihi se is si mislila vrlo ozbiljno.

——Kako bi se ti osećao kad bih te ljubila zamišljajući da si neki drugi muškarac s kim bih volela da budem?

—— Slomio bih tvoj lepi vrat — rekao je cola u šal⁵ no!a u zbilji.

——Vidiš? Milo za drago.

——Znaš, kad sam s tobom, smejem se više nego inače — primetio je King.

——A meni se čini da nisi ni znao da se smeješ pre nego što smo se upoznali. Bio si tako liladan i poslovan. Posao bez osćanja.

——Možda sam izgledao hladan, ali samo spol ja. Po prirodi sam prilično strastven.

——Hoćete li ti i tata sutra na pecanje? — upitala je želeći sigurniju temu za razgovor.

——Da. Hoćeš li i ti sa nama?

——Volela bih, ali moram da stupim u kontakt sa butikom i tražim još nedelju dana za nove modele. Nadam se da će imati razumevanja — rekla je Eli. — S njima i ja dobro zarađujem, a ni njima nije loše.

——Ne primećuje se po tebi. Po prirodi si skromna, čini mi se.

——Zar da se oblačim u svoje najlepše stvari kad sam s prijateljem? — zadirivala je.

——Jesam li ti samo prijatelj?

——Da. Neću dozvoliti da buđoš više od toga. Da li bi voleo ...

——Zašto? — upitao je privlaćeci je sebi.

— Znaš ti zašto — rekla je osećajući kako je njegova blizina ispunjava poznatim nemirom.

— Ne mogu da imam Bes — prošaptao je — ali mogu da imam tebe. Ti možeš imati mene.

——Ne, ne mogu.

——Reci da to nije izazov, Eli — izazivao je.

——Kako bi bilo da popijemo još jednu kafu? — upitala je izmićući mu se. Malo je oklevao, a onda pošao za njom. Nije mogao da razume samoga sebe. Eli je bila deo njegovih misli, a to mu se nije dopadalo. Pomisao da je zaista želi, bez obzira na Bes, pomalo ga je plašila. Kad je s njom, ni ne pomišlja na Bes . . .

*

Sledećeg jutra, još pre svitanja, Elin otac i King su pošli na pecanje. Pošto su đorućkovale, Tina je pošla svojim kućnim poslom, a Eli je sišla na obalu da se okupa. Posle kupanja je radila i na njeno zadovoljstvo, modeli su bili sasvim dobri i zanimljivi. Posle rućka i dugog razgovora s majkom, Eli je ponovo otišla na kupanje.

Međutim, sunce je bilo topio i ona je obučena u široku letnju suknju i majicu bez rukava, zaspala na pesku.

Trgla se nakon nekog vremena i otvorila oči. Nad njom je bilo lepo Kingovo lice.

——Izgledaš kao u snu — rekao je. — Kao neka zalutala morska sirena. Imaš sreće što su ti roditelji tako blizu...

——Obećanja, obećanja... — šalila se Eli.

Kad je otkopčao košulju i počeo da je skida, Eli nije mogla da odvoji pogled od njega. Bio je muževan i seksi.

——Mislio sam da bih mogao da otplivam malo — rekao je.

——Ali ne možeš... — počela je, a onda zastala. Imao je kupaće gaćice na sebi i laknulo joj je. — Zašto si to uradio?

——Volim kad me gledaš kako se svlačim — priznao je. Onda se nagnuo prema njoj i podigao njenu ruku na svoje muževne grudi.

——Moj ... otac — promrmljala je.

——Čisti ribu, a tvoja majka je sprema — odgovorio je nežno. Onda se polako spustio kraj nje i privukao je sebi.

——Ne smemo, King . . . Ja . . .

——Hajde, da čujem neku laž. Kaži da ti ovo ne želiš?

——Ali... Bes? — upitala je.

Nije rekao ništa, već se samo nagnuo prema njoj i počeo da je ljubi po licu, vratu i grudima. Bilo je divno i ni jedno nije moglo da odoli iskušenju. Ipak, Eli je znala da ne sme uapopusti.

——Nemoj da vičeš, Eli . . .

——Ponekad mi se čini da te mrzim!

——Ne, ne mrziš me. Mrziš što ti ovo nešto znači. Ali nas dvoje uživamo jedno u drugome previše da bismo sebi uskratili toliko zadovoljstva. Lepo je, zar ne, Eli? Prižnaj da jeste...

——Ali...

Nije joj dozvolio da završi misao. Njegove vrele usne bile su na njenim. Ljubio je strasno i dugo, tako da je sva drhtala u njegovom naručju.

——Eli... — prošaptao je gotovo s ljubavlju. — Slatka Eli ... Sad moram da te ostavim — rekao je ustajući. Nije rekla ništa. Instinktivno je znala da su otišli predaleko da bi mogli da se zaustave.

——Znam — rekla je.

——Mogao bih bez prestanka da te gledam. Ne znam mi je u poslednje vreme. Želim te do ludila. Tebe, Eli. Ne Bes. Ne znam kako to, ali mi se čini da ću poludeti ako te izgubim.

——Ja osećam isto — priznala je. — Ali posle svega ću te mrzeti. Sve godine vaspitanja ne mogu nestati preko noći. Mrzela bih i sebe i tebe, a s mržnjom ne znam da živim. No, ne znam ni kako ću živeti dalje ovako.

——Pođimo u Oklahomu zajedno — rekao je iznenada. — Dođi, Eli. Obećavam da ti neću učiniti ništa nažao. Možda ti ne mogu obećati da te neću uzeti, ali bar mogu da sprečim trudnoću. Zaštitieu te.

——Ne, ja ću to učiniti... Ali kako da objasnim roditeljima da odlazim s tobom?

——Mogli bismo im reći da ćemo se veriti i da ćeš ostati da upoznaš moju porodicu. Da, Eli, hajde da se venčamo. Ne mogu da imam Bes, ali tebe moram da imam.

Iako je njeno srce želelo da kaže da, Eli je znala da to ne sme da učini. Ako Bes nađe načina da mu se približi, brak bi mogao da bude samo smetnja. Samo bi još više patila...

——Ne. Poći ću sa tobom, ali se neću udati za tebe.

——Dobro ... ali no vidim zašto ne bismo .. .

——Jednog dana bi uvideo — prekinula ga je. — Brak je nešto trajno. Osim toga, to bi trebalo da bude iz ljubavi, a ne ozakonjenje požude. Mrzim što osećam ovo što osećam, mrzim što ću poći sa tobom, ali bih brak mrzela još više.

——Ali, tako te ne bi grizla savest — podsetio je.

——Možda, ali šta je s tobom? Možda će Bes jednog dana biti... slobodna. Kako bi se tad osećao vezan za mene?

——Nije fer što tražim mnogo od tebe — rekao je tiho.

——Život nekada nije fer. King, i ja tebe toliko želim.

——Pođimo na rane zajedno. Možda ćemo moći da pobedimo svoja tela.

——Možda ... Poći ću s tobom, King. A sada bolje da se obučem.

——Ako se to desi... želeo bih da t-o nikad ne zaboraviš.

——Ne mogu da zaboravim tako nešto, King.

——Eli, voliš li ti decu? — upitao je odjednom.

——Da, naravno da volim. Volela bih da imam bar dvoje. Zašto?

Nije joj odgovorio. Ipak, Eli je na povratku kući primetila da su mu oči još tamnije i nekako tužne. Bes je rekla da ne želi decu. A on, King, bio je pomalo iznenađen svojom željom da ih ima. No, on ih je želeo sa Eli i to ga je još više zbunilo.

Eli je pomagala majci oko spremanja večere i započela razgovor o odlasku sa Kingom.

——Pozvao me na njegov ranč, ali mislim da ne zna kako da vas pita.

——Mnogo ga voliš, zar ne? — upitala je majka toplim glasom.

——Da, ali on... Nisam sigurna da on oseća isto prema meni.

——On te želi — rekla je Tina uz osmeh. — U to sam sigurna, draga. Kod muškaraca je to čest slučaj i tada ne znaju šta u stvari osećaju prema ženi.

——Ne znam šta da radim — Priznala je Eli. — Ne znam kako ću živeti bez njega.

——Draga moja devojčice — rekla je njena majka nežno - moraš da nađeš svoj put. Ja te volim i ma šta uradila, to neće promeniti tu moju ljubav. Možda ti tvoj otac i ja izgledamo staromodni, ali mi verujemo u ono što radimo i naš način življenja to pokazuje. Fizička zadovoljstva ne traju dugo, a ljubav je trajno, uzvišeno

osećanje. Drugim recima, mila, seks neće nadoknaditi u vezi nedostatak ljubavi, ma kako dobar bio.

——Ne mogu da verujem da s tobom pričam o tome.

—— Ali to sam ipak ja. Ti i ne primećuješ kako se svet menja oko nas. Nekad mi se čini da sam sigurnija bila na Amazonu.

—— Mogla bih da dovedem Vorika, mog papagaja, pa bi se ubrzo osećala kao da si tamo — rekla je Eli uz osmeh.

—— Još jedna životinja bi bila previše... A tvoj veliki komarac sigurno nam ne bi dao da spavamo.

Zeleni, veliki komarac, pomislila je Eli i nasmejala se. Mora se seiti da to kaže Kingu. King... Sta da uradi u vezi s njim?

—— Život uvek ide dalje — podsetila je njena majka. — Ma šta mi mislili i čemu se nadali, život teče dalje.

VIII

—— Nikada nisam volela ništa slično — rekla je Eli kad su sišli iz aviona u Oklahoma Sitiju. Još iz aviona videla je ogromno prostranstvo prekriveno zelenilom i farmama koje su oiiie prilično udaljene jedna od druge. Pošli su prema lepun King'jvim kolima koja je ostavio na aerodromu i King se zadovoljno nasmeaio.

—— Plašio sam se da ti se neće dopasti. Vi živite na obali...

—— Jesu li ovde nekada davno živeii Indijanci? — upitala je znatiželjno.

—— Da, sve do sredine devetnaestog veka. Tada su došle tužne Promene za plemena ...

—— Nije čudo šio se osećam kao da sam došla kući — rekla je Eli zadovoljno se osvrćući oko sebe. — Ima tako mnogo prostora. Meni se ovde dopada, King!

—— Drago mi je, mila. Nema tu mnogo čega u okolini. Bušotine nafte, stoka i rančevi.

Pričao joj je o svom i Bobijevom poslu sve dok nisu stigli na ranč. Kanć je u stvari činilo nekoliko zgrada obojenih u belo, beskrajne ograde i mnogo grla stoke koja je mirno pasla.

—— Ranč... — rekla je Eli oduševljeno kad su stigli.

———Da, ranč. Dopada li ti se?

———Divan je! Ono je polje suncokreta u daljini, zar ne?

———Da, mi nemamo palme i banane kao vi. Osim toga, imamo mnogo stoke, kao što vidiš. Kladam se da irvase nikad nisi ni videia.

———Jedva čekam!

———Ne bi smela da budeš tako entuzijastički raspoložena

———promrmljao je King, setivši se koliko je Bes mrzela ranč kad se udala za Bobija. Naravno, Bes je odrasla u siromašnoj porodici i kad se udala verovatno je žuđela za nečim sasvim drugim, a ne za životom na ranču. — Ti si devojka iz grada, ne zaboravi.

———Ne, u duši sam devojka sa sela — insistirala je Eli. — To što živimo blizu Majamija ne znači da sam navikla na urbanu sredinu. Volim plažu, ali takođe volim i planine i mnogo prostranstva. Samo, mogu li ovde ići u šetnju kad hoću, ili ima...

———Indijanaca? — upitao je King šaljivo.

———Vukova? — završila je svoje pitanje i nasmejala se.

——— Samo ovaj pred tobom — rekao je i namignuo joj.

———Gde živi Bobi? — upitala je.

———Tamo — pokazao je King. Bila je to moderna kuća u nekoliko nivoa u daljini. — Oni su bliže gradu — objasnio je.

———Bes tamo provodi više vremena... samo što je šteta što su to seđeljke koje je uopšte ne ispunjavaju.

———Ovo je divno! — rekla je okrećući se prema kući. Na velikoj terasi bile su čak i dve stolice za ljuljanje koje su je na prvi pogled oduševile.

Upravo su pošli prema kući kad su se vrata otvorila i na njima se pojavila žena srednjih godina. Bila je to Margaret Flojd, Kingova domaćica. Imala je oko šezdeset godina i njen strog izraz lica ipak nije krio dobru dušu.

———Bilo je krajnje vreme — dočekala ih je umesto pozdrava. — Kasnite čitavih sat vremena. Večera se ohladila — žalila se. Međutim, tek tada je shvatila da je King doveo gošću.

———A ko je to?

——Ovo je Eli Din — rekao je King spremno.

——Pa, drago mi je! Konačno ... — dodala je starija žena i nasmešila se Eli. — Već sam izgubila svaku nađu da će te dovesti kući. Samo misli na gradske uvojke. Čini mi se da si dobra devojka — rekla je odmeravajući je od glave do pete. Eli je osetila kako je obliva rumenilo. — Čini mi se da je King rekao da još uvek živiš sa roditeljima.

——Pa, da... — rekla je Eli zbunjeno.

——Hajde, dete, uđi da te nahranim — rekla je Margaret zadovoljno. — Imam odličnu večeru, a čak sam i pitu od jabuka ispekla za njega — rekla je pogledavši u Kinga.

——Večera je izvrsna — rekla je Eli dok su jeli.

——Da, izvrsna kao i uvek — rekao je King.

Međutim, Eli je primetila da King nije raspoložen za razgovor. Margaret je otišla u kuhinju, a njih dvoje su nastavili večeru u tišini. Kad su završili, Eli je pošla u svoju sobu da raspakuje stvari. To nije dugo trajalo, ali kad je sišla, King je već otišao nekim poslom. Razgovarala je sa Margaret, ali pošto se nije vratio do ponoći, pošla je na spavanje.

Sledećeg jutra, probudili su je čudni zvuci. Mukanje krava, lavež pasa i kukurikanje petlova . . . Vazduh je bio čist i svež i sve je bilo lepo, sein zvukova koji su za nju bili novi. Konstatovala je da više neće moći da zaspi. Obukla je običnu belu košulju, farmerice i patike i izašla. Nije bilo potrebno da se šminka, a kosu je samo podigla u konjski rep.

Kad je sišla, King je sedeo u trpezariji i doručkovao. Izraz njegovog lica nije joj odao o čemu razmišlja, ali nešto je ipak zadržalo nekoliko trenutaka na vratima. Izgledao je sasvim drugačije. Izlizane farmerice, karirana košulja, čizme i šešir pored stola, sve je odavalo pravog kauboj a.

——Zar nisi gladna? — upitao je videvši je kako stoji i posmatra ga.

——Jesam — rekla je spremno i sela Pored njega.

——I ranije si me viđala u farmericama — podsetio je.

——Da, ali nikada nisi ovako izgledao.

——Jesi li dobro spavala?

——Divno, a ti?

——Legao sam kasno, ali sam dobro spavao. Ben me je čekao i imali smo pet sati posla.

——Zar niko nije bio zadužen da vođi računa o rancu?

——Jeste, ali samo Kingston Roper može da potpiše nešto za Kingstona Ropera — došao je odgovor i Eli se brzo okrenula prema vratima. Čovek koji je tu stajao izgledao je kao sa nekog filmskog platna. Visok, razvijen i opasan. Crna kosa i duboico usađene zelene oči opasno su sijale. Zar je takav covek prijatelj ooveka u koga se zaljubila, upitala se Eli.

——Blejk Donovan — rekao je King. — Ovo je moja gošća,
Eli Dm.

——Drago mi je, gospodine Donovan — rekla je malo oklevajući.

——I meni — rekao je kratko. — Ako imaš sve što ti je potrebno, pošao bih kući — rekao je Donovan. — Čekaju, me ti prokleti advokati. Nadam se da će ovog Puta i od njih biti neke koristi.

——Čujem da je Meredith Koiin dobila novu nagradu za knjigu. Zelene oči su zasjale, ali Donovan ništa nije rekao. Ipak, Eli je zaključila, da je piščevo ime, ma- ko to bio, bilo slaba tačka za Kingovog prijatelja.

——Čeka me posao — rekao je Donovan. — Do viđenja.

——Ko je Meredith Kolin? — upitala je Eli čim je izašao.

——To je duga priča — rekao je uz uzdah.

——Izuzetan covek — primetila je.

——Suvo ziato — rekao je King. —Nije imao lak život.

Najka mu je umrla na porođaju, a bio je i bez oca. Ujak ga je usvojio, dao mu ime i imanje. Umro je prošle godine i sad se Donovan bori da dobije ono što mu pripada.

——Mlađi je od tebe, zar ne?

——Da, osam godina. Zašto? Dopada ti se? — upitao je iznenada.

Eli je podigla pogled. Za trenutak joj se činilo da je ljubomoran. Ali aiiio voli Bes, kako može da bude ljubomoran na Doncvana i nju? Biia je zbunjena i nije rekla ništa. King je ustao od stola.

——Imam mnogo posla.

——Pretpostavljam da to nije u kancelariji?

——Ne, na ranču. To me raduje. Tako se odmaram, radeći ovo i ono po ranču. Tako je i nastao ovaj ranč . . .

——Izgledaš kao pravi kauboj — rekla je i kad je prošao pored nje, sagnuo se da bi za tren spustio usne na njene.

——Ja jesam kauboj. Mogu možda da kupim i svoj avion, da uživam u mnogo toga, ali ipak, najradije jašem baš ovde. Ništa osim dobrog konja i širokog neba iznad mene nije mi potrebno . . .

——Ništa? — zadirivala ga je.

——Hoćeš li poći sa mnom na jahanje kasnije? Mogla bi da vidiš stoku, a ako budeš dobra, moći ćeš da pomiluješ neko tele.

——Volela bih, King.

——Dobro, videćemo se za ručkom. Nemoj dozvoliti da te Margaret izmori svojom pričom.

—— Meni se ona sviđa — rekla je Eli.

——I ti se sviđaš njoj — rekla je Margaret s vrata. — Ti, ti imaš previše sreće! — rekla je okrenuvši se prema Kingu.

— Idem. Čeka me posao — rekao je stavivši šešir na glavu.

——Znam da ga lako razljutim, ali drago mi je što te je doveo. Nikad nijednu devojkicu nije doveo ovamo. Doduše, onakve s kakvima se družim... bolje i da ne dovodi. Pretpostavljam da mu mnogo značiš ...

——O, Margaret, ti si divna... Ali on me ne voli. Ja sam mu samo dobar drug i to je sve.

——Da, a ja sam onda Merilin Monro. Nego, pričaj mi o sebi. Čujem da si modni kreator...

Bilo je poput španske inkvizicije. Kad je došlo vrenje da izađe u obilazak ranča, Margaret je znala celu istoriju njene porodice, njena omiljena jela, boje, parfeme...

Ranč je bio ogroman i šetnja po njemu Prijala je Eli. Obilazila je i zagledala sve što bi joj privuklo pažnju. King se već vratio na ručak, a ona je još uvek bila napoiju.

——Margaret upravo kuva ručak — obavestila ga je Eli.

——Koliko je već saznala o tebi?

——Pre ili pošto je saznala omiljenu boju mog rublja?

— upitala je Eli i oboje su se nasmejali.

Međutim, za ručkom su opet bili ćutijivi. Margaret je pošla da sluša vesti, a njih dvoje su jeli u tišini. Ipak, Eli to nije smetalo. Radovala se njihovom popodnevnom jahanju.

——Sećaš li se kad smo bili na jahanju i ti si pala u vodu?

——upitao je King kad su posle ručka uzjahali dva divna konja radosna što ih izvode iz staja.

——Naravno... Zato se sad čvrsto držim. Hajde, kauboju, da te vidim! Ne boj se, neću zaostati mnogo — rekla je Eli srećno.

——Da vidimo!

Jahali su prilično dugo, ali joj je to prijalo posle ručka. Oko njih je bila zelena trava, brežuljci, padine i mnogo grla stoke kojom je King mogao da se ponosi.

Međutim, kad su sjahali da se odmore, Eli je osetila kako napetost među njima raste. Kad je hteo da je ovlaš poljubi, ona je obavila ruke oko njegovog vrata i uzvratila mu strastven poljubac. King je trenutak oklevao, a onda je podigao u naručje i nežno spustio na meku travu. A onda je njegovo telo bilo na njenom.

——King!

——Eli... — prošaptao je milujući je po celom telu. Činilo se da se dugo borio protiv svoje želje da bi sad mogao da odustane. A onda, nakon nekog vremena uživanja koje je raslo, odmakao se od nje. Eli se činilo da je ljut i uplašila se.

——Ovo mi se nikad ne događa. Uvek mogu da se kontrolišem ... sem sa tobom.

——Hoće li ti smetati ako ti kažem da sam ponosna zbog toga?

——Neće, ali... Ne znam kako sam uopšte mogao ovako dugo da čekam.

——Žao mi je... Ipak, drago mi je što me bar želiš, kad me već ne voliš — priznala je.

——A hoćeš li da te volim? Eli, to bi moglo doći vremenom. Udaj se za mene, Eli... — rekao je uzevši njenu ruku i poljubivši je nekoliko puta.

——Moraću da razmislim o tome — rekla je tihim glasom, a njeno srce vikalo je svoj pristanak.

——U redu — složio se, mada je za trenutak poželeo da više insistira na tome.

——Zna li Bobi da smo tu? — upitala je podigavši pogled.

——Da. Zvao sam ga pre nekoliko sati. Bes je u Oklahoma Sitiju do sutra ujutro. Pozvao nas je na jahanje.

——Kada?

——Sutra Popodne... Nemoj sada da odlučiš. To nije najvažnije. Do uveče moraš doneti jednu zaista važnu odluku.

——Meni... je italo do tebe — prošaptala je.

— Onda se udaj za mene. Reci da, Eli!

——Da... — rekla je polako. Osećanja su za trenutak bila jača od razuma. King nije rekao ništa. Samo je mirno gledao. Tako, sada će konačno poslati njegova, a biće između njega i Bes. Samo se nagnuo prema njoj i nežno je poljubio. Reći su bile suviše.

IX

Eli je ostatak dana provela pomažući Margaret. Iako su razgovarale o svemu i svačemu, starija žena primetila je da nešto tišti Eli.

———Da čujem? O čemu je reč?

———Hoće da se venčamo ...

———Pa to je divno!

———Nije to tako jednostavno — rekla je uz gorak osmeh.

— On me ne voli, Margaret.

———Muškarci ne znaju šta je ljubav, sve dok ne bude tako kasno da se ne mogu iz nje izvući. Videla sam ja kako te gleda. Ima tu na čemu da počiva brak... Nemoj mnogo da brineš. Samo reci da, a ja ću se pobrinuti za ostalo. Pozivnice, hrana, šampanjac ...

Eli nije rekla ništa. Bila je previše zabrinuta. Kad je Margaret završila s poslom, jele su i starija žena je pošla kući blistajući od sreće. Eli je ostavila jelo za King'a i spremila kuhinju. Upravo je završavala kad je stigao. Bio je pomalo prašnjav i činilo se umoran.

— Lep Prizor — rekao je zastajući na vratima. — Duga plava kosa, plave oči i kecelja ... — zadirkirao je.

———A ti si sad pravi kauboj.

———Da li je to kompliment, ili kritika?

———Ja volim kauboje.

——— Gde je Margaret?

———Otišla je kući. Ostavila sam ti večeru, ako si gladan.

———Džim kuva kad smo napolju. Najeo sam se, čak smo imali i puding koji ću sanjati danima. Nemoj da kažeš Margaret, molim te. Nedelju dana neće mi dati ništa čestito da pojedem.. . Hoćeš li moći da baciš to što je ostalo, a da ona to ne sazna?

———Naravno — rekla je i nasmejala se.

———Idem da se okupam, a onda ću sići. Neću zaboraviti da ii sé zahvalim — rekao je zagonetno i Eli mu se nasmešila. — Kako bi bilo da skuvaš kafu? Prijaće mi dok budemo razgovarali.

———Već idem. Požuri! — upozorila ga je.

———Ako ima kolača, mogla bi malo iseći — dodao je žurno krećući prema, kupatilu na spratu.

Upravo je skuvala kafu i isekla kolač, kad se pojavio na vratima. Bio je obučen u čiste pantalone i belu košulju s pod- vrnutim rukavima, a kosa mu je još bila vlažna i mirisala je na poljsko cveće.

——Ja ću sipati — rekla je kad su stigli u dnevnu sobu. King je s divljenjem gledao kako to radi.

——Nervozna si — priimedio je. — Zašto?

——Ne znam — rekla je Eli Pokušavajući da se nasmeje. Onda je uhvatio za ruke i privukao sebi. Nije ga gledala u oči i on je nežno uhvatio za bradu i naterao da ga pogleda u oči.

Želja koju je video u njenim očima probudila je njegovu. S njom je želeo nešto više od seksa i znao je da bi to i doži- veo. Pored nje se osećao mnogo mlađim i činilo mu se da sve što njih dvoje žele i rade jeste najprirodnija stvar na svetu.

——Želim te, Eli — rekao je mekim glasom. — Želim kao što nikad nijednu ženu nisam želeo ... Želim da budemo jedno telo Želim naše jedinstvo ...

—— Da, King... — prošaptala je pružajući mu svoje usne.

Polako je svlačio i njena odeća uskoro je bila na mekom tepihu dnevne sobe. Sve vreme nije prestajao da je ljubi i miluje, a kad bi osetio drhtaj njenog tela u svom naručju, samo bi je još više želeo. Na kraju, kad se i sam svukao, video je samo njen zamagljen pogled na sebi.

——Nemoj da se plašiš... Nema razloga, mila — rekao je tiho.

——Hoće li boleti? — upitala je jedva čujnim glasom.

——Biće lepo.. . Najlepše, Eli. Poljubi me — govorio je promuklim glasom koji je odavao uzbuđenost.

——O, King... — šaputala je dok je nežno privijao uz sebe.

——Sad ćeš postati žena, Eli — rekao je i osetio samo za trenutak da je ustuknula, a onda, već sledećeg časa privijala rnu se sa još vise želje i ljubavi. Ljubav sa njom bilo je najlepše iskustvo u njegovom životu. Nikada nije osetio takvo zadovoljstvo i mir kao u vođenju ljubavi sa njom.

Kasnije, dok je još osećala težinu njegovog tela, Eli je otvorila oči i sreća njegov pogled. Ona sama je bila presrećna... zadovoljna i ispunjena novom ljubavlju prema njemu. Onda je poljubio sa mnogo nežnosti i tad joj pade na pamet da to ni za njega nije mogao biti samo seks. Ona ga je volela, ali zar je on sa svakom ženom mogao ovako da vodi ljubav?

——Osetio sam da si i ti osetila ono najlepše — rekao je.

——To se jako retko dešava prvi put — rekao je nežnim glasom.

——Ne znam koliko je retko, ali je bilo divno .. .

——Nadam se da se ne kaješ? — upitao je.

Odmahnula je glavom i on je ponovo počeo da je ljubi.

Eliino telo savršeno je odgovaralo njegovom i on ga ponovo privi sebi.

——Toliko sam puta sanjao o ovome... sa tobom. Bilo je mnogo lepše nego u snu. Bilo je savršeno. Bože, nikada tako nije bilo. Nikada!

——Ti si sigurno veoma dobar ljubavnik — zadirkivala ga je nežno. Ipak, i pored sve sreće koju je otkrila s njim, pitala se koliko je žena osetilo ekstazu do koje ju je doveo. Znala je da je ne voli, ali je ona volela njega. Da li je to dovoljno da nastave zajedno? Da li će moći da vodi ljubav s njim ako se bude pitala misli li na neku drugu ženu? Ne, ne sme da misli o tome. Važno je šta oseća sada.

Kad je podigao u naručje i Poneo u kupatilo, Eli se još više zamislila. Prijalo joj je zajedničko tuširanje, milovanja i poljupci ispod tuša, ali ipak je nešto i dalje mučilo.

——Nisam se zaštitila — prošaptala je kad ju je spustio u svoj ogroman krevet. — Trebalo je da ti to pre svega kažem.

——Nije važno, mila — rekao je osetivši da njegovo telo opet gori od želje za njom. — Dete neće biti kraj sveta ni za mene ni za tebe.

——Kako bi vodio ljubav sa mnom kad bi želeo dete?

——Isto kao i malopre — rekao je šapatom i nagnuo se nad nju. — Bio bih nežan i voleli bismo se kao muškarac i žena koji su očajnički zaljubljeni jedno u drugo. Ovako ... — dodao je i uzeo njene

usne. Milovanje i ljubav sad su trajali još duže. Bilo je to uživanje i slast koju poznaju samo zaljubljeni.

——S tobom je sasvim drugačije — rekao je kasnije, dok su zagrljeni ležali jedno pored drugog. — Kao da nije samo seks... Prosto uživam u svakom trenutku. Nikad nisam ni sanjao o ovakvom zadovoljstvu — rekao je nežno joj mrseći dugu kosu.

——Ljubav mi je s tobom lepa — rekla je Eli.

——I meni s tobom, Eli. Želim da spavamo zajedno. Ne želim nikada da odeš od mene. I, nemoj me mrzeti, mila — dodao je tiše.

——Zar misliš da bih mogla?

——Uzeo sam te pre venčanja.

——Ja sam to sama htela.

——Jesi li? Ili sam te ja samo doveo do toga da misliš kako želiš? Hoćeš li mi zameriti ako ostaneš u drugom klanju?

——Verovatno neću — promrmljala je. — Hoćeš li ti mene mrzeti ako se to desi?

——Nikad.

——Bebe mogu da budu veliki problem.

——Bebe su i mala čudesna stvorenja. A : udri na spavanje. Toliko sam umoran da ne mogu viiiio da smišljam odgovore na tvoja pitanja. Ako odmah zaspiš vodićemo ljubav čim se probudiš ujutru.

——Sad mi se odmah spava . . .

——Tako sam i mislio.

Ležali su zagrljeni i uskoro zaista zaspali. Međutim, Eli je otvorila oči i videla da je već dan. Spavali su svega nekoliko sati.

——Svanulo je — šapnula mu je u uho.

——Već? — upitao je i otvorivši oci, posegao za njom. Bila je topla i poželjna. — Jesi li raspoložena za ljubav, mila?

——Da,, želim te, King — rekla je tiho. Onda mu je pružila usne i predala se uživanju. Uzeo je strasno i doveo do vrhunca uživanja, baš kao i prethodne večeri. Ležali su još neko vreme zagrljeni i srećni, a onda je King ustao.

——Nemoj se pokriti — rekao je oblačeći se. — Volim da te gledam.

——A ja uživam da te gledam čak i dok se oblačiš — priznala je. — Uživam u ljubavi s tobom i samo želim da ti bude lepo. Nije važno šta ja osećam...

——Ali meni jeste, mila — prekinuo je i Ponovo joj prišao da je poljubi. — Ne zaboravi to. A sada lepo ustani, pa ćemo posle doručka otići u vožnju po okolini.-Važi?

——Važi — rekla je ispunjena srećom kojoj nije bilo kraja. — I, King, nemoj da se osećaš krivim. Jer meni nije žao.

——Nije?

—— Ni najmanje ...

——Pitao sam se da li me voliš — rekao je iznenada. — Nekako mi se čini da ne bi mogla da vodiš ljubav sa čovekom koga ne voliš —' rekao je ozbiljnim glasom. — Nisi ti taj tip. Nemoj to da kriješ, mila. Zato si bila takva, zar ne? Zato si uživaia.

——Više nego što misliš, King. Smeta li ti to što te volim?

——Ti si mi vrlo draga.

——Čak i kad ne budemo više ljubavnici, hoćemo li i dalje biti prijatelji?

——Ti, ludica mala! Ne misliš valjda da je sad svemu kraj, jer sam zadovoljio svoju strast?

——Nadam se da nije.

——Mi ćemo se venčati — šapnuo je nežno u njenu kosu. — Ovo nije ljubav za jednu noć, za ime boga, Eli! Sada si deo mene.

——Hvala ti — rekla je osetivši suze sreće u očima.

——Ne želim da mi se zahvaljuješ... Želim samo da bude kao što je bilo. Osim toga, prilično sam staromodan. Ako te bilo ko takne, slomiću mu vrat! Ti si moja žena, pripadaš samo meni — nastavio je poluozbiljnim tonom u kojem je uživala — zato ćemo se venčati. Tako ćemo uživati jedno sa drugim bar još osamdeset godina. A sada je stvarno vreme da se obučeš. Ako te i dalje budem gledao takvu, nikad niću izaći iz ove sobe.

———Obožavam te!

- Ustaj!

———Da, vaše veličanstvo! — našalila se i bacila mu se oko vrata. Još jedan poljubac i on je sišao, ostavljajući je da se istušira i obuče.

Kad je sišla, već je pio kafu. Prišla mu je da ga poljubi, a on je nežno privukao sebi. Sledećeg časa osetila je kako joj stavlja prsten na ruku.

———Pripadao je mojoj baki — rekao je dok ga je zadivljeno gledala. — Ti ćeš ga dati ženi našeg najstarijeg sina...

———King... — prošaptala je i suze radosnice počele su da se slivaju niz njene rumene obraze. — Toliko te volim! — rekla je i on je privio sebi da bi je toplo poljubio.

———Eto, zar to nije lepo? — upitala je Margaret zastajući na vratima.

———Pogledaj! — rekla je Eli srećno joj pokazujući prsten.

———Divno! To znači da ćemo stvarno imati venčanje!

———Stvarno — potvrdio je King uz osmeh.

———Idem da kažem Benu ... — rekla je već na vratima. Eli se baš okrenula prema Kingu kad je zazvonio telefon.

———Ja ću se javiti — rekao je spremno i podigao slušalicu. Eli nije znala s kim govori, ali je videla da je naglo prebledeo.

———Šta je, do đavola, radio tamo? — upitao je King. — Ne, draga, nemoj. Žao mi je... Slušaj, draga, sačekaj me. Sad ću doći. Sve će biti u redu. Dolazim ... — dodao je i spustio slušalicu. — Bobi je pao sa konja — rekao je. — Slomio je nogu, bar joj se tako čini. . . Kozna šta još. Moram da idem u bolnicu, mila. Bes je van sebe. Potreban sam joj ...

Eli je bez reči sedela i gledala kako odlazi drugoj ženi kojoj je potreban. Možda će se njome oženiti, ali Bes je ipak najvažnija, razmišljala je. Možda je ipak pogrešila, razmišljala je. Odjednom joj budućnost nije izgledala tako ružičasta, kao pre pet minuta.

——Kuda je otišao? — upitala je Margaret ušavši. Eli je sedela nepokretno gledajući u svoju solju kafe.

——Bobi je pao sa konja — rekla je podigavši pogled. — čini se da je slomio nogu. . . King je otišao u bolnicu.

— Znala sam da će se to desiti jednog dana! Bobi nije rođen za jahanje, a ipak ne odustaje. Hoće li biti dobro?

——Bes nije rekla ...

——Ta žena ima previše slobodnog vremena, a Bobi je malo sa njom. Njih dvojicu znam mnogo godina... Od kad znam Bobija, on želi da bude Poput svog poiubrata. Ne misli ni na šta samo na posao. Bes sedi za večerom, a on je i ne vidi, samo razgovara o poslu. A ona nije žena koju bi smeo da zanemaruje. Svi znamo da je imala teško detinjstvo i da joj je potrebno mnogo pažnje... Ti mu ne zameraš što je otišao da vidi kako je Bobi, zar ne?

——Naravno da ne zameram. Da me je pozvao i sama bih pošla. Mislim da je mislio da će Bes biti potrebna nečija podrška.

——Bes voli Bobija — rekla je Margaret. — Ponekad flertuje sa drugim muškarcima, ali to je sve. A King te je zaprosio, zar ne?

——Da, ali to je bilo pre nego što smo... Zato što zna da ja njega volim. Možda je to učinio, jer se oseća krivim.

——Tako i treba. Ja sam ga vaspitala da ima mnogo odgovornosti i da bude savestan. U stvari, bila sam mu kao majka . . . kad je njegov otac otišao. Žao mi ga je. Dobar je to fiovek.

——Zar je on još živ?

——Da, živ je. Sad je u jednom staračkom domu u Feniksu. Dopisujemo se i jednom mesečno mu javljam šta ima novo.

——Zar ne bi trebalo da kažeš Kingu?

——On bi bio jako ljut, veruj mi. Misli da ga je ovaj napustio i neće ni da čuje za njega. Ne usuđujem se da mu priznam da se dopisujemo.

——Ali njegov otac će jednog dana umreti.

——Nije na meni da bilo šta odlučujem. Ali, ti bi mogla. Tebe bi možda poslušao.

——Pitam se da li bi — rekla je Eli gledajući u prsten koji joj je King dao. Bio je lep, ali se pitaia nije li to sve ipak greška.

——Eli, ako ga želiš, moraš da se boriš za njega — rekla je starija žena kao da zna na šta misli. — Imaš ti svojih prednosti. Dopadaš mu se. On prema njoj oseća prvo sažaljenje, a drugo neku neostvarenu ljubav. Bila je još dete kad se udala za Botoija i on im je pomogao da ostanu zajedno posle prvih svađa.

——Dopadanje nije dovoljno — rekla je Eli tužno.

——Ali ni sažaljenje nije. A sada lepo doručkuj da budeš jaka. Ako Bebi ostane u bolnici, knaćemo gosta, a ti ćeš možda to shvatiti prilično tragično.

To joj nije palo na pamet. Možda će King zaista dovesti Bes. Kako će se tad boriti za njega?

Upravo kao što je Margaret rekla, nekoliko sati kasnije stigao je King sa bledom Bes. Iako se videlo da je uplašena, izgledala je lepo i doterano kao uvek.

——Povešću je gore — rekao je King čim su ušli. — Pozovi Margaret da joj pomogne da se svuče. Imaš li možda jednu spavaćicu za nju?

——Da, naravno. Kako je Bobi? — upitala je Eli idući za njima.

——Biće dobro. Noga mu je slomljena, ima strašnu glavobolju, ali će izaći iz bolnice za nekoliko dana.

——Drago mi je — rekla je Eli i odahnula.

Kasnije, kad je Bes dobila ručak u krevetu, Margaret i Eli sedele su u trpezariji. King je ostavio sve svoje poslove za taj dan i nije se odvajao od Bes.

——Taj čovek je slep! — negodovala je Margaret.

——Samo nemoj početi da me sažaljevaš. Sama sam kriva za sve. Znala sam da me ne voli, a došla sam svojom voljom. No, mislim da bih sad mogla da razmislim o povratku kući. Sad ću biti na smetnji.

——Ali ne možeš sad otići . . . Ako odeš, biće ov.de sami, a sigurno će početi ogovaranja. To mi baš ne treba pod ovim krovom.

Međutim, Eli je već bila odlučila da ode. Srce joj se cepalo, ali kad je prolazila pored gostinske sobe i vidjela Kinga na ivici kreveta pored Bes, zastala je da savlada bol u grudima.

———Osećam se toliko krivom — čula je Bes kako se vajka.

———Ali šta ja tu mogu, Kingstone? Tako sam usamljena. Oboje znamo da se nikad neće promeniti.

———Upozorio sam ga da ne jaše tog konja — glasno je razmišljao King.

—— Sve je to zato što sam mu rekla da hoću razvod. Kingstone, znaš i sam da ne mogu da nastavim život s čovekom koji me više ne voli. Sve je gore, a kad sam sa tobom . . .

Eli to više nije mogla -da sluša. Glasno je prišla vratima i pokucala.

———Kako se osećaš, Bes? — upitala je.

———Pa . . . mnogo bolje, hvala — zamucala je Bes. — Zaboravila sam da si i ti tu.

———S obzirom na situaciju, sasvim je jasno. Žao mi je zbog Bobija, ali sam sigurna da će uskoro ozdraviti.

———Rekli su da će ga pustiti kući za nekoliko dana ... da bi se što pre vratio svom poslu. Već se žalio što mu nisu dozvolili da telefonira iz bolnice.

———Laku noć — rekla je Eli i pošla orema vratima. Tad je i King nešto Promrmljao i izašao za njom.

———Drago mi je što je bolje — rekla je Eli.

———Njoj nije bilo ništa. .. samo se uznemirila. Ali sam morao da odem po nju.

———Naravno.

———Eli. ..

———Da?

———Što se tiče prošle noći... — počeo je neodlučno.

———Da? — rekla je kao da zna šta on želi da kaže.- Ovo si želeo, zar ne? — upitala je skinuvši prsten koji joj je dao.

——Jesam li ga ja tražio nazad? — upitao je iznenađeno i ljutito.
— Jesam ii?

——Nemoj mi reći da ti to nije palo na pamet. Čula sam šta je Bes rekla, King. Razvešće se od Bobija, a možda je to i najbolje. Najbolje za sve . . .

——A ti? — upitao je ne shvatajući šta Eli želi da kaže. Juče je pristala da se uda za njega, a sada ...

——Šta ja?

——Možda si u drugom stanju ...

——Ako jesam, to je moj problem, a ne tvoj.

——Do đavola, Eli. To je onda i moj problem i nemoj to da zaboraviš!

——Dobro, ali verovatno nema govora o trudnoći. Volela bih da odem sutra.

——Znači tako? Jedna noć u mom krevetu i to je sve. Nemoj zaboraviti da si pristala da se udaš za mene.

——To je bilo pre. Ne želim više da se udam za tebe. Ne želim da budem druga Bes ... da živim sa čovekom koji me ne voli. Kakav bi to brak bio kad bi ti potrčao svaki put kad Bes nazove?

——Bobi se povredio. Morao sam da odem.

——Njoj. Nisi čak ni pitao da li hoću da pođem. Bio si po treban Bes, pa si otišao.

——Naravno da sam otišao. Bes teško podnosi krize. Ako se moj mlađi brat i ne brine za nju, ja mislim da sam tu da joj pomognem. U svakom slučaju, ovo mi nije jasno.

——Ne, naprotiv, King. Sada je sve jasno. Sad vidim šta bi me čekalo ubuduće, a ja ne želim ništa slično. Bes je krhka i treba joj neko, a ja sam jaka i meni ne treba niko.

——Da, upravo tako. Ti sve možeš bez ičije pomoći i kao da uživaš u tome. Tako si nezavisna i samouverena, od kad te poznajem.

——Verovatno mi zato teško pada kada me ne primećuju.

——Tebe?

——Da, kad god je Bes u blizini, ja kao da prestanem da postojim. Zato, nemoj da brineš da ću umreti od ljubavi i vrati se Bes. Moram da se spakujem.

——Šta ćeš reći roditeljima?

——Da sam bila nostalgična. Šta drugo? — upitala je i odlučno je pošla u svoju sobu. Čim je ušla, zatvorila je vrata, a onda ih zaključala. To nije bilo potrebno i mora da je laskala samoj sebi da će potrčati za njom. Bilo joj je teže nego ikad u životu. Spakovala je stvari, a suze su dugo tekle niz njeno lice. Noć je trajala dugo, ali Eli se nije ispavala.

Ujutro je ustala, istuširala se, obukla s posebnom pažnjom i pre nego što je sišla, lepo se našminkala. Ako joj je ostalo imalo ponosa, sada je vreme da ga pokaže.

——Dobro jutro svima — rekla je veselo ulazeći u trpezariju. — Divno vreme za putovanje. Margaret, ja ću samo kafu, molim te. Ne mogu da jedem pre puta. Naročito kad putujem avionom.

——Znači, ipak ideš? — upitala je Margaret ozbiljnim glasom.

——Naravno. Pre pola sata sam rezervisala mesto u avionu. Imam dva sata da stignem do aerodroma, a već sam pozvala i taksi.

——Ja ću te odvesti na aerodrom — rekao je King.

——Ne, nećeš. Nemoj biti lud. Moraćeš da odeš u bolnicu da posetiš svog brata.

——Ja se razvodim — požurila je da kaže Bes.

——Da, čula sam. To je verovatno najpametnije za oboje. Sigurna sam da ćeš brzo naći nekog ko će biti pažljiviji od Bobija.

——On previše radi.

——Boli li te glava? — upitao je King pomno je gledajući.

——Da, ali ne toliko da bih odustala od puta, ako si to hteo da znaš.

——Za ime boga, Eli, zar sam ja tražio da odeš? — upitao je Ijutito.

——Naravno da nisi... Samo, odjednom sam postala suvišna, zar ne? — upitala je pogledavši ga preko stola. — Sad jedva čekaš da me se otarasiš!

——Ja sam te zaprosio! — viknuo je s nevericom. Bes ga je začuđeno pogledala, a usta su joj ostala otvorena.

——Pre bih se udala za nekog Blejka Donovana nego za tebe.

——Onda ga uzmi, dušo. Slobodan je!

——Hvala na savetu. Možda i hoću — rekla je ustajući. Tresla se od besa i poniženja. Otrčala je gore po stvari, a tu ju je sačekala Margaret.

——Volela bih da ne odeš.

——Ne mogu se boriti protiv nje. Kingu je stalo do Bes, kao što mu nikad neće do mene. Nije on kriv. ..

——Ali, mila, šta će biti s tobom? Nego, on će se osvestiti jednog dana — rekla je ugledavši suze u njenim očima. — Bes je nešto posebno u ovoj porodici, ali veruj mi da će King shvatiti da je pogrešio.

——Misliš? Ja ne bih rekla... Kako izgledam? Užasno se osećam ...

——Glavu gore! Nemoj da te vide kako plačeš. Jadan Bo- bi... Srećan Put, mila. Nadam se da ćemo se još videti.

——Verovatno nećemo, ali ipak hvala, Margaret... — rekla je i požurila napolje. Međutim, kad je prolazila pored Kingove sobe, Eli je zastala pored vrata. Bila su otvorena. Bes je bila u Kingovom zagrljaju i smešila mu se. Eli je sagla glavu i nastavila brzim korakom napolje.

——Ko je to bio? — upitao je King čuvši korake. — Moram da idem... — rekao je žurno se odmičući od Bes.

——Zar baš moraš? — upitala je Bes maznim glasom. — Htela sam da porazgovaramo.

——I hoćemo, kasnije... Bes, ti si divna žena, ali meni jako mnogo znači upravo ova koja je izašla napolje — "^-ao ie King i ostavio je zbunjenu nasred sobe.

*

Dva sata kasnije primetio je Eli kako čeka u redu pri predaji prtljaga. Sačekao je da ga preda, a onda joj prišao. Gledala ga je kao da joj više ništa nije važno.

——Moramo da razgovaramo, Eli.

——Već smo razgovarali, zar ne?

——Ono što si videla nije ono što misliš...

——Tvoj privatni život me se ne tiče. Ni najmanje...

——Hoćeš li da me saslušam? Imamo samo malo vremena.

——Onda bolje pređi na stvar.

——Eli, ako ne želiš da se udaš za mene, u redu. Ali, ako si ostala u drugom stanju, ja to moram da znam. Molim te obećaj mi da ćeš mi javiti ako se to desi... inače ću tvojim roditeljima javiti sve ... baš sve.

——Javiću ti — rekla je nakon kraćeg razmišljanja. Možda je u Pravu. Ako se to desi, ima pravo da zna, razmišljala je. — I nemoj misliti da ću patiti zbog svega, King. Ma šta sve ovo bilo, ljubav sigurno nije.

——Laž — rekao je tihim, dubokim glasom.

——Ljubav nije deo ovakvih avantura... Da. to je to. Samo valjanje u senu! Kratka, jeftina avantura!

——Ne, ti ne misliš tako, Eli!

——Moram da idem ...

——Zaboga, Eli, ne možeš tek tako ...

——Mogu i hoću. Zbogom, kauboju — rekla je i pošla prema ulazu za svoj let.

——Znači, oterao si je? — upitala je Margaret kad se vratio kući. — Čestitam. Prvu ženu kojoj nije stalo do tvog novca, nego do tebe. Ne znam šta je s tobom. A tu je i Bobijeva žena ..

——Dosta! — rekao je tihim glasom, a oči su mu sevale.

——King! Tako sa mnom ne možeš da razgovaraš¹ Možda bi se Bes uplašila, ali znaš dobro da ja neću.

——Kako to misliš?

——Čim je čula da odlaziš, otišla je gore. Nema ona hrabrosti kao Eli. Ne, nisi ti za nju, King . . . — rekla je Margaret i izašla.

King je i dalje sedeo u trpezariji. Znao je da ga Bes čeka, ali nije mogao da se pomakne. Bolela ga je glava. Možda je Margaret u pravu. Bes ga se sigurno čak plaši, a Eli svakako ne. Ona je ravnopravna u svemu . . .

——Ljutiš li se na mene? — upitala ga je Bes kasnije.

—— Naravno da se ne ljutim — rekao je nežno. — Nisam mogao da sprečim Eli da ode. Misli da sam lud za tobom i da je to razlog što se razvodiš od Bobija. Nije htela da me sasluša . . .

— Ja sam kriva za to, zar ne? Žao mi je. Bila sam tako usamljena . . . Bio si pored mene kad mi je bilo najgore i mislim da sam se malo zanela zbog te pažnje. Ali, Kingstone, žao mi je ako sam ti pokvarila priliku sa Eli.

——Ne brini, srediće se to već nekako.

——Ona te voli, zar ne?

——Mislio sam da je tako. Sada više nisam siguran.

— Meni je bila draga. Ona te se nimalo ne plaši.

— Da, ona pruža, ali traži nešto za uzvrat. Hoćeš li se stvarno razvesti?

——Ne znam . . . mislim da neću. Ja ga u stvari volim ...

Samo kad bi hteo da shvati dase nisam udala za njega radi novca. Ja sam ga volela, još uvek ga volim... a on to i ne primećuje zbog posla.

——A zašto mu to ne kažeš?

——Da mu to . . . kažem?

——Naravno.

——Pa.. .

— Kukavice! — rekao je i nasmešio joj se.

——Dobro . . . Pokušaću. Ne može valjda biti gore nego što jeste.

——Nadam se — rekao je ponovo se setivši Eli.

Eli nije pošla kući, roditeljima. Umesto toga, vratila se na Jamajku. Otišla je po Vorika u Kingovu vilu i u povratku se nije ni osvrnula. Više neće videti tu vilu, baš kao ni svoju kućicu na obali. Imala je planove. Posle svega što se desilo, nije htela nikada više tu da se vrati.

Ostala je tri dana. Razmišljala je o svemu i pitala se kako da roditeljima kaže istinu. Prošlost je iza nje i jedino je Vorik tu da je podseća na Kinga, razmišljala je dolazeći kući. Ipak, on joj previše znači da bi ga tek tako ostavila.

— O, ne! To je zeleni, ogromni komarac! — rekla je Tina ugledavši Vorika u kavezu.

——Sačekaj, možda se ti njemu dopadaš — rekla je Eli.

——Ja te volim! Ja te volim! — ponovila je ptica glasno.

——Hm ... Ta ptica i nije tako loša — rekla je Tina kroz smeh. A onda su ušle. Majka je upitno pogledala. — Kako je bilo u Oklahomi? I, gde je Kingston?

——Pa, ovo će biti interesantna priča. Mislim da bi mi uz nju prijala kafa . . .

——Eli, žao mi je — rekla je Tina shvativši o čemu je reč.

——Ovako je bolje. Mogla sam da se udam za njega i upropastim mu život.

——Zaprosio te je?

——Da, i dao mi je prsten. Mama, morala sam da mu ga vratim. On je zaljubljen u ženu svoga brata, a ona se razvodi i morala sam da mu ga vratim. Morala sam da ga ostavim njoj, zar ne shvataš? Mrzeo bi me da nisam!

——Dobro, dobro, mila. Učinila si ono što si morala. Prava ljubav je kad možeš cia se Povučesh radi sreće onog drugog.

——Osećam se tako bedno . . . Bila sam na Jamajci, prodala kuću i uzela Vorika. Može li da ostane neko vreme?

——Naravno da može. Ovo je tvoj dom, mila. A sad, mislim da bi mogla da porazgovaraš sa svojim ocem. Ljudi se najbolje upoznaju kad su u nevolji.

——Eli, drago mi je što si došla — rekao je njen otac ušavši.

—— A ja mislim da bi sad mogla da čuje priču o jednom mladom paru . . . Eto, i kafa je gotova.

——Bilo je to pre oko dvadeset i pet godina. Poznavao sam mladića koji nije mnogo obećavao. Jednom su ga čak uhvatili u krađi, pa je morao u zatvor. Samo se jedan mladi sveštenik sprijateljio sa njim. U zatvoru mu nije bilo lako. Upravo se vratio iz Vijetnama i život mu nije mnogo značio. Pio je i bio nesrećan. Da bi stvar bila još gora, bio je zaljubljen. Jedne večeri mladi par je bio strastveniji nego što je trebalo i njegova ljubav je ostala u drugom stanju. Tako, on sam u zatvoru, a ona sama napolju, nisu znali šta da preduzmu. I pomogao im je taj mladi sveštenik. Našao je advokata i mladić je pušten iz zatvora. Našao mu je posao i jeftinu kuću za dvoje... Zahvalan, mladić je takođe postao misionar ... ali tek pošto se nešto desilo. Njegov prijatelj, sveštenik, pozvan je u Vijetnam i tu je među Prvima umro.

——Ali ... to ste bili vi! — rekla je Eli shvatajući priču.

—— Da, Eli. Mi. Sad ti je možda jasno zašto smo te štitili od nevolja, ali i to da ćemo najbolje razumeti strast mladosti Zato, ne brini, uvek postoji neki izlaz, kćeri.

——Možda sam u drugom stanju — rekla je Eli konačno.

—— Da li on zna? — upitala je Tina blago.

——O, da. Morala sam da mu obećam da ću mu javiti ako jesam. Ali ne vidim kako bi to moglo da pomogne. On voli Bes. Ne mogu ga privezati za sebe zbog pogrešnih razloga.

——Tačno — rekao je njen otac. — Ali meni se čini da ti potcenjuješ njegova osećanja, Eli.

——Sad im ništa ne smeta. Bes će se razvesti . . .

——Hoće li? To ćemo tek videti, draga — rekla je njena majka.

—— Zar vas nisam izneverila, povredila?

———Zašto bi, draga?
———Možda ću roditi dete!
———Ja volim decu . . .
———Ja takođe — pridružio joj se Elias.
——— Ali to će biti . . .
———Jedna divna beba — završila je njena majka rečenicu.
———

*

Iako se nadala da nije u drugom stanju, šest nedelja kasnije lekarski nalaz potvrdio je trudnoću. Mada ju je to iznenadilo, Eli nije bilo žao zbog toga. Imaće bar jedan Kingov deo do kraja života. Ako ne može da ima njega, imaće bar njegovo dete. Roditelji je neće izbaciti na ulicu i imaće njihovu podršku. Da li je sve tako strašno kao što je mislila? Ne, samo kad bi tu bio još King... Ali ne sme o tome da misli. Prava ljubav znači davanje, a ne uzimanje. Već nedeljama gleda u telefon i u sanduče za pisma. Sada je dosta. Mora početi svoj život u novim okolnostima, odlučila je. Pošto je dobila novac od prodaje svoje kuće na Jamajci, iznajmiće neki stan i nastaviti da radi dok može.

Dvoumila se samo da li da javi Kingu da je trudna. Nije videla kako bi to pomoglo bilo kome, ali obećala mu je i možda ne bi bilo pravo da prećuti tako nešto. Osim toga, zar njemu nije bilo teško zbog oca koji ih je bez reči objašnjenja napustio? Zar bi bilo fer kazniti ga za ono za šta je i sama kriva. Konačno, posle mnogo razmišljanja i nedoumica, odlučila je da ga pozove.

Međutim, na Poslu nije bio i nisu znali kad će se vratiti. Nije joj preostalo ništa drugo, nego da telefonira na ranč. Plašila se da će čuti Bes ili da će morati da objašnjava sve Margaret.

———Halo?

——Molim? — začula je tih Besin glas i za tren zastala. — Ti si Eli, zar ne? — prva se snašla Bes. Zašto joj se činilo da ee obradovala što je čuje, upitala se. — King nije ovde, ali...

——Znaš li možda gde je?

——Ne tačno, ali mogu da mu prenesem poruku ...

——Ne, hvala... Da li je Bobi bolje?

——Da, već se vratio na posao. Jesi li sigurna da nećeš ostaviti poruku za Kingstona? Sigurna sam da će se vratiti do uveče i ,..

——Ne, hvala. Sigurna sam. Drago mi je zbog Bobija. Do viđenja.

——Eli, sačekaj da... — začula je Besin uzbuđen glas, i onda spustila slušalicu. Tako, sada zna. Bes i King već žive zajedno.

Te noći nije mogla da spava. Prevertala se u krevetu, a bila je sigurna da su njeni roditelji videli koliko je potištena. Ali, bolje da se i ona i oni naviknu na to. Mora se polako navići na pomisao da je King sa drugom ženom i da je voli. Sada više nema nade...

Međutim, oko dva sata izjutra začula je zvono na vratima. Obukla je ogrtač i brzim koracima sišla do vrata. Srce joj je snažno udaralo.

——Ko je to?

——Kingston Roper — čula je dubok glas.

Brzo je otvorila vrata i pogađala ga od glave do pete. Bio je očito vrlo umoran i zabrinut. Neobrijan i sa tamnim kolutovima oko očiju, izgledao je starije Međutim, Eli je bio drag kao i uvek. To se nikada neće prom. ti, prođe joj kroz glavu.

——Uđi — rekla je slabim glasom. Želela je da bude mirna i pribrana za razgovor, ali je bila sigurna da to neće biti lako. Sada živi sa Bes, a došao je jer se uplašio njene trudnoće...

——Kakva je to buka? — začula je odjednom svoju majku koja je zastala na stepeništu. — Vi ste, gospodine Roper. Eli, skuvaj kafu . . . Kingston izgleda umorno i iscrpljeno. Ako ostaje, može da spava u gostinskoj sobi. Laku noć.

Oboje su pošli u kuhinju, a Eli je primetila da je King znatizeljno zagleda.

——Nisam te očekivala — rekla je tihim glasom.

——Danas sam se vratio sa Jamajke... Bes mi je rekla da si zvala. Tvoju kuću je kupila neka crvenokosa devojka. Ni Vorika nisam našao ...

——Tu je, sa mnom — rekla je kratko. Polako je kuvala kafu ne gledajući u njega. Ipak, srce joj se steglo zbog svega.

——Imaš li jutarnje mučnine? — upitao je i ona ga iznenađeno pogleda. Kako je mogao da zna? — Zašto bi me inače zvala da nije trudnoća u pitanju? — odgovorio je na njeno pitanje svojim. — Sama si rekla da ljubav nije po sredi. Jedini razlog zbog kojeg si mogla da zoveš je to što si ostala u drugom stanju. Eto, sad sam tu.

——Nisi morao da žuriš. Sve je u najboljem redu. Moji roditelji znaju. Nisu to prihvatili kao porodičnu sramotu... a ja zarađujem dovoljno za sebe i dete. Možeš da ga posećuješ, ako budeš hteo — rekla je jedva izlazeći na kraj sa suzama koje su je pekle.

——Ali ja želim da se brinem za vas oboje — rekao je s nekim čudnim prizvukom u glasu i Eli ga je pogledala.

——Nije potrebno, hvala.

——Ali, ja sam kriv za sve. To je moja krivica i...

——Ja te ne krivim i nisam te zato Pozvala. Dala sam ti reč da ću ti javiti i zato sam te pozvala.

——I to je jedini razlog? — upitao je s gorčinom.

—— Naravno. Zar postoji neki drugi zbog kojeg je trebalo?

——Eli, ti si me volela ...

——To sam već prebolela — rekla je, a grlo joj se stezalo.

——Bila sam tako naivna i zanesena...

Nije mogao više da sluša. Osećao je strašan bol u grudima i jedino što je mogao je da ode i ne sluša je više. No, odjednom je shvatio da nema kuda. Ona je bila sve što je imao, sve što je želeo.

——Odlaziš? — upitala je kad je ustao.

——Da, ali ne znam kuda da krenem. Eli, ja nemam dom, ako nema tebe, zar ne shvataš?

——Ali, Bes i ti...

—— To je bila zaslepljenost, Eli — rekao je s gorčinom. — Možda sam je nekad i voleo, ali tek kad si otišla shvatio sam da volim samo tebe. Prema njoj sam imao osećaj odgovornosti i čak sam je sažaljevao ... Sedam nedelja sam se uzdržavao da ne dođem, da ne pišem, nadajući se da ću ti nedostajati, da ćeš se vratiti. Kad mi je Bes rekla da si zvala, došao sam najbrže što sam mogao. Da bih otkrio da ti nije stalo ... Da je za tebe ipak sve bila samo mala, nevažna avantura.

Eli još nije verovala svojim ušima. Zar je sve to istina?

Zar je moguće da mu je stalo do nje, da je voli i da je patio, baš kao i ona?

—— Mislila sam da Bes i ti već živite zajedno ... Kad se ona javila, nisam mogla . . .

—— Bob i ona su došli, jer su znali da se vraćam sa Jamajke. Njih dvoje su konačno porazgovarali i Bobi je shvatio svoju grešku. Vole se kao i na početku braka . . .

Više nije mogla da izdrži. Prišla mu je i obavivši ruke oko njegovog vrata pružila mu svoje usne željne njegovih poljubaca. Kad je poljubio, njeno srce je za trenutak prestalo da kuca od prevelike želje i ljubavi.

—— O, King, tako te volim ... — prošaptala je nežno.

—— I ja tebe volim, Eli. Čini mi se da sam te oduvek voleo. Mislim da znam kad smo začeli našu bebu, ljubavi . . . Već noćima želim isto. Nisam prestajao da mislim na tebe, kao da sam shvatio koliko mi značiš istog časa kad si izašla iz kuće.

— Toliko sam srećna, King. Još ne verujem . . . — šaputala je dok je ljubio po očima, vratu ...

-Hajde da prošetamo pored mora i dogovorimo se o venčanju — rekao je jednostavno i poveo je napolje. Iako je bila u tankom ogrtaču i spavaćici, nije joj bilo hladno. — Šta misliš, smemo li da se volimo . . . s obzirom na bebu?

-Ovde? King ... — rekla je začuđeno. No, nije se protivila. Njeno telo samo je odgovaralo na njegova milovanja.

-Zar nismo oboje sanjali o ljubavi na pesku? — upitao je polako skidajući njen ogrtač.

-Da, ljubav na pesku ... — šapnula je i predala se uživanju kojem nije bilo kraja. Bila je to noć za ljubav, noć koja je promenila sve.

— *K R A J* —

B y V o k i